

دیلی قهفقاز

دەزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● دیلی قهفقاژ

- نووسینی: لیۆن تولستۆی
- وهرگیپانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوهوه: گۆران جەمال رواندزی
- پیتچنین: محەمەد ئەمین شاسەنەم
- بەرگ: هۆگر سدیق
- ژمارەى سپاردن: ٦٧٣ له ٢٠١١ دراوهتی
- نرخ: ٢٥٠٠ دینار
- چاپی یەكەم ٢٠١١
- تیراژ: ١٠٠٠ دانە
- چاپخانەى رۆژمه‌لات (هەولێر)

زنجیره‌ی کتێب (٥٧٣)

MUKIRYANI
هه‌موو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پارێزراوه
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION
مەل پەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

(٢)

(کورتە رۆمان)

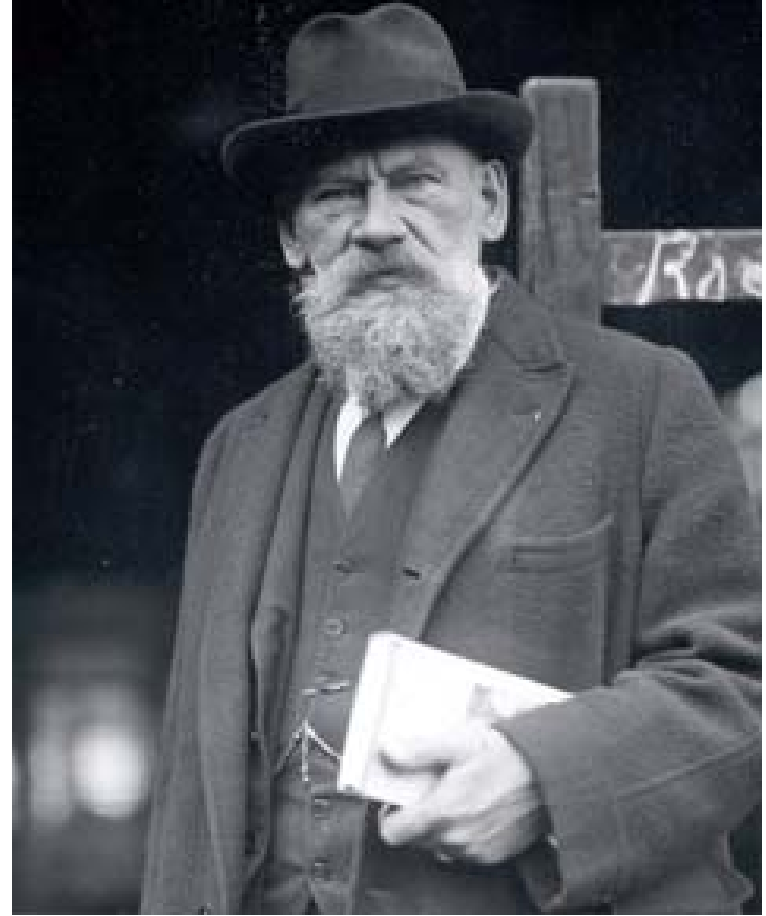
دیلی قهفقاژ

لیۆن تولستۆی

وهرگیپانی

ئەمین گەردیگلانی

ليۇن تۇلستۇي

به چوار بتلی گه‌وره قودکا رازابووه مائئاوایی له دۆستان و هاوقه‌تارانێ کرد.

له و کاتدا که ژیلین مؤله‌تی وه‌رگرت له قه‌فقاژ شه‌ر بوو. سه‌فه‌ر و هاتوچۆ به‌ ریگا و جاده‌کاندا له‌و سه‌روبه‌نده‌دا زۆر دژوار و پرمه‌ترسی بوو. بۆ وینه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکی رووسی له‌ ده‌روه‌ی شار و له‌ ریگا تووشی تاتاره‌کان بووایه‌ت به‌ دیلیان ده‌گرت و ئه‌و گیرانه‌ی یان ده‌بووه‌ هۆی مه‌رگی و له‌ریوه‌ ده‌یانکوشته‌، یان ده‌سه‌سه‌ریان ده‌کرا و په‌لکیشیان ده‌کرد بۆ به‌ندیخانه‌. بۆیه‌ هیندی جار ئه‌گه‌ر تاقمیک بیان‌ویستبایه‌ یه‌ک‌دوو چه‌وتوو جارێک بۆ شارێکی تر سه‌فه‌ر بکه‌ن، تاقمیک سه‌ربازی چه‌کدار له‌ پاش و پێشی کاروانه‌که‌ یانه‌وه‌ ده‌رۆیشتن و پارێزگارییان لێ‌ده‌کردن.

وه‌رزی هاوین بوو که‌ ژیلین بریاری سه‌فه‌ری‌دا و تاقمیک سه‌رباز و چه‌ند عاره‌بانه‌ له‌ پشت‌قه‌ لاکه‌ ئاماده‌ راوه‌ستابوون، پاشان وه‌رپیکه‌وتن. ژیلین به‌ سواری ئه‌سه‌پ له‌ پیش عاره‌بانه‌ و سه‌ربازه‌کانه‌وه‌ ده‌رۆیشت. ئه‌و کاروانه‌ ده‌بوو بیست‌و‌پینج و‌یرست ریگا ببری جا ده‌گه‌یشته‌ شوینی مه‌به‌ست. کاروانه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ئارام و تاییه‌ت درێژه‌ی به‌ رۆیشتنه‌که‌ی ده‌دا و هیندی جار سه‌ربازه‌کان راده‌وه‌ستان، هیندی جاریش تاییه‌ی یه‌کیک له‌ عاره‌بانه‌کان ده‌رده‌په‌ری یان تیک‌ده‌شکا، بری جاریش ئه‌سه‌پیک برستی لێ‌ده‌برا و ناچار ده‌بوون راوه‌ستن هه‌تا ده‌حه‌سایه‌وه‌ و هیز و گوری ده‌هاته‌وه‌ به‌ر. هه‌ر‌بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی پێشه‌نگی کاروانه‌که‌ بوون به‌ ناچاری له‌

(١)

ئه‌فسه‌ریکی ده‌وله‌مه‌ند له‌ قه‌فقاژ خزمه‌تی ده‌کرد که‌ ناوی ژیلین بوو.

له‌ کاتی خزمه‌ته‌که‌یدا رۆژێک نامه‌یه‌کی له‌ لایه‌ن دایکه‌ به‌سالاچووه‌که‌یه‌وه‌ به‌ ده‌ست گه‌یشت که‌ ئه‌مه‌ ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ بوو: «من پیر و که‌له‌ لا بووم و له‌ خودا ده‌پارێمه‌وه‌ به‌ر له‌وه‌ی مه‌رگ به‌رۆکم پێ‌بگری رۆله‌ خو‌شه‌ویست و نازداره‌که‌م ببینم. کورپه‌ شیرینه‌که‌م! تکایه‌ وه‌روه‌ بۆلام با دیداره‌وئاخر نه‌بم و جارێکی تر چاوم پیت‌بکه‌ویت و خو‌ت به‌ خاکم بسپیژه‌. هیوادارم دوا‌ی ئه‌وه‌ بگه‌رێتیه‌وه‌ سه‌ر ئیش و خزمه‌ته‌که‌ت و درێژه‌ی پێ‌ده‌ی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من کچیکی شو‌خوشه‌نگ و ژیر و ئاساییم بۆ دۆزیویه‌ته‌وه‌ و دلنایم به‌ دلته‌ ده‌بی و ژیا‌نی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیک دینی.»

ژیلین دوا‌ی خو‌یندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ خه‌یال هه‌لیگرت و له‌ دلای خو‌یدا گوته‌: «به‌راستی وایه‌، دایکم زۆر پیر بووه‌ و ئه‌گه‌ر خو‌م بگنخینم و خه‌مساردی بنوینم له‌وانه‌یه‌ ئیتر چاوم پێ‌نه‌که‌ویتیه‌وه‌ و دیداره‌وئاخر بم، که‌وایه‌ وا باشه‌ هه‌رچی زووتر وه‌رپیکه‌وم و چاوم پێ‌بکه‌وئ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر که‌ه‌م که‌وته‌ به‌ردل و زانیم ئافره‌تیکی وریا و باش و چاو‌کراوه‌یه‌ زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌م و ژیا‌نی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیک‌ده‌هینم.»

ژیلین دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ وردی بیرى لێ‌کرده‌وه‌، چوو بۆ لای فه‌رمانده‌ری هه‌نگه‌که‌یان، مؤله‌تی لێ‌خواست و له‌ کورپکی میوانیدا که‌

سهريان راده وهستان تاكوو هاوريگانيان پشوو بدن و عاره بانه كانيان چاك بكنه وه و ريگا بگرنه وه بهر.

ماوهيه كي له نيوه رڼو لادابوو به لام كاروانه كه يان هيشنا نيوهي ريگاكي نه برييوو. هه تاوي چلهي هاوين به قرچه و كوله كولي تاقه تپروو كيني خوئي برستي لي برييوون. ته پوتوز و گهرما واي لي كرديوون كه زور به دژواري ده يانتواني دريژه به ريگاكيان بدن و له گهل نه وه شدا شوينيكي نه وتويان به چاو نه ده كرد كه په نا و سيه ريگ بيت و بتوانن و چانيكي لي بگرن و به سينه وه. ده شتيكي قاقر و كاكي به كاكي و هه تا چاو هه تهره ده كرد جگه له ناسويه كي دوور و بي سنوور هيچ نيسي و دار و باخيك به دي نه ده كرا و ته نانه ت دهون و بنچكه گيايه كيش وه بهر چاو نه ده هات.

له ناكاو ژيلين له پشت سه ريه وه دهنگي كه ره نايه كي بيست و چاو هروان ما كه كاروانه كه پي بگاته وه. له و كاته دا بيري كرده وه: «ياني ده بي زور چاو هري راوه ستم هه تا سه رباز هكان پيم ده گنه وه؟ يان به بي نه وان ده توانم به ته نيا دريژه به ريگاكي بدهم؟ نه م نه سپه ي كه له ژيرمدايه زور خوشبه ز و چالاكه. بو وينه نه گهر به و نه سپه غار بدهم و له ريگا تووشي تاتاره كان بم، به م نه سپه گورج و خوشبه زه ده توانم خوم له چنگيان ده رباز بكم؟...»

له گهل نه وه شدا نه وه هروا دوودل و پارا بوو كه بو پيشه وه تي ته قيني يان نا؟ له و كاته دا نه يده تواني بريار بدات. كاتيگ چاوي له پشت سه ري خوئي كرد، كاستيلن نه فسه ري هاوريي و دوستي وه فادار

و خوشه ويستي خوئي دي كه خه ريكه پي ده گاته وه. كاستيلن كه چه كي به شان ه وه بوو لي نزيك بووه و گوتي:

ده بي وه ري بكه وين و له وه زياتر رانه وه ستين چونكه به هوي برسويه تيه وه نيتر هيز و برستمان لي براوه و گهر ماش نه وه تهنگي بي هه لچنيوين و كراسه كه م له ئاره قه دا خووساوه و ده لي له ئاوت هه لكيشاوه. كاستيلن پياويكي قه له وه و سووره هول بوو و عاره قه زهنگول زهنگول به روومه ت و لامليدا ده هاته خوارئ. ژيلين دواي توزي بير كرده وه گوتي:

- تو تفهنگه كه ت ناماده و پر گولله يه يان نا؟

- به لي پره.

- زور باشه كه وايه با بروين. به لام ده بي به لين به يه كتر بدين به هيچ شيوه يه ك له يه ك هه لنه بريين.

دووه دوو ملي رتيان گرت و بو پيشه وه غاريان دا نه سپيان خسته چوارنال.

به و شيوه يه ريگه ي بيابانيان گرته بهر و جاروبار ئاوريان بو دواوه ده دايه وه به لام جگه له بياباني وشك و قاقر و پروته ن هيچ شتيكي ديكه يان نه ده دي.

دواي نه وه ي به جووت ماوه يه ك رتيان بري له بيابانه كه تپه رين، له نيوان گرد و كيوه كاندا كه وتنه سه ر ريگاكيه ك. ژيلين به هاوريكيه ي خوئي گوت:

- وا چاکه بهو کيوه دا هه لگه پرين و به وردی چاویک له ده و روبه ر بکهین، له وانه یه تاتاره کان بۆسه یان نابیتته وه و کتوپر غافلگیرمان بکهن.

کاستیلین گوتی:

- چاو له کوئی بکهین؟ چاکتر وایه به پرتاو ریگه ببرین و کات به فیرۆ نه دهین.

ژیلین گوئی به قسه ی کاستیلین نه دا و گوتی:

- نا، تو ئه گهر ناتوانی به کيوه که دا هه لگه پری، له م خواره وه راوهسته و چاوه ری به هه تا من ده چمه سه رکيوه که و به وردی چاو له ده و روبه ر ده که م.

پاشان مامزه ی له ئه سپه که ی دا و به لای چه پیدا و به تیره شانی کيوه که دا وه سه ر که وت. ئه سپه که ی ژیلین له راده به ده ر گورج و خو شبه ز بوو: (ئو له نیو ره وه یه ک ئه سپدا هه لیبژاردبوو و به سه د رۆبل کرپیووی. هه رخو شی گرتبووی و رای هینابوو.) ژیلین گه یشته سه ر لووتکه ی کيوه که و کاتی هاتنه خوارئ ئه سپه که ی به پرتاو داگه را و وه ک با و بۆران به ره و نشیو پی پیوه نا. به لام هیشتا له هاوړیکه ی نزیک نه بوو بۆوه که له ناکاو سه ری به رز کرده وه و به ره و پرووی خو ی دیتی نزیکه ی سی سواری تاتاری راوه ستاون. ژیلین له گه ل دیتنی تاتاره کان سه ری ئه سپه که ی بو دواوه وه رسووړاند و به هه ردوو لاقی له لاته رافی ئه سپه که ی کوتا و بو دواوه تیی ته قاند. ئه سپه که شی که وته چوارنال و وه ک بای شه مال فپی. تاتاره کان که دیتیان ژیلین سه ری ئه سپه که ی وه رسووړاند و

گه راپه وه، برووسکه ئاسا که وتنه شوینی. خرمه ی پی ئه سپه کانیان شاخ و پنده شتی خسته له رزین و ئاماده و چه ک له ده ست وه دووی که وتن. ژیلین له گه ل ئه وه ی هاواری له کاستیلین ده کرد چه که که ی ئاماده بکات. به سه ره ولیژیدا وه ک بای شه مال داده گه را و له گه ل ئه وه ی ئه سپه که ی به چوارنال غاری ده دا و ده تکوت به سه واوه ده فری، به ئه سپه که ی ده گوت: «ده ی به قوربانته بم له چنگ ئه و تاتارانه ده ربازم بکه، وریابه سه رسم نه ده ی و لاقته له که ندوله ند و به ردان نه که وی، بیتوو سه ره نگرئ بیت و بگیئی، قورمان به سه ردا ده کری و هه ردوو کمان له نیو ده چین. ئه گه ر ده ستم به تهنه گ را بگا خو راگری ده که م و قهت خو م به ده سته وه ناده م!»

به لام کاستیلین هه ر له گه ل دیتنی تاتاره کان، بی ئه وه ی کات به فیرۆ بدات سه ری ئه سپه که ی به ره و قه لا وه رگی راپه وه و بو دواوه تیی ته قاند. به راست و به چه پ قامچی له ئه سپه که راده کیشا و مامزه ی له لاته راف و پالووی ده کوتا و ده یویست هه رچونیکه، خو ی له چنگی ئه و مه ترسییه ده رباز بکات. له نیو ته پوتوز و غوماردا ته نیا کلکی ئه سپه که ی دیار بوو.

ژیلین دیتی زور پیسی لی قه و ماوه و که وتوته بارودو خیکی پر مه ترسییه وه، کاستیلین تهنه گه ی له گه ل خو ی بر دووه و به شمشیریش هیچ به ره قانییه کی پی ناکری. به و هیوایه ی خو ی له چنگ تاتاره کان ده رباز بکات به خیراییه کی بی وینه و چاوه پروان نه کراوه وه غاری دا و ده یویست خو ی بگه یینتته لای سه رباز هکان. به لام کتوپر دیتی شه ش سواری تاتار سه ر ریگا که یان لی گرتوو ه. ده تکوت

ئەسپەكەى نىزەكە و بە ئاسماندا پادەخوشى، بەلام ئەسپى تاتارەكانىش لە ئەسپەكەى ئەو نەدەمانەو و وەك باوبۇران بە دوویدا دەهاتن. ویستی بۇ دواوہ بگەریتەوہ و سەرى ئەسپەكە وەرسوورپنى بەلام تىگەیشت خیراییەكەى ھیندە زۆرە كە وەرسووراندى سانا نىيە و زۆرىش ئەستەمە. لەگەل ئەوہشدا دىتى تاتارەكان زۆرى لى نىزىك بوونەتەوہ. يەككە لە تاتارەكان كە ریشكى سوورى ھەبوو و بە سواری ئەسپىكى شى لە پيش ھەمووانەوہ غارى دەدا بە رق و توورپییەوہ لیوى خۆى گەست و تەنگەكەى بۇ تەقە كەردن ئامادە كەردبوو.

ژیلین لە ژیر لیوہوہ گوتى: «ئىوہى شەیتان زۆر باش دەناسم. ئەگەر بە زیندوویى بگەومە دەستتان دەمخەنە سیاچالەوہ و بە قامچى ھەموو پیستی لەش و كاسەسەرم دەگوروین، كەوايە ھەرچۆنىكە دەبى خۆم دەریاز بگەم و بە زیندوویى خۆم بە دەستەوہ نادەم...»

بەلام ژیلین پیاویكى خریلانە و توندوتۆل بوو، زۆر گورج و شارەزایانە شمشیرەكەى لە كالان دەركیشا و لەگەل ئەوہى ئەسپەكەى وەك باوبۇران دەفرى، ھیرشى بۇ تاتارى ریشسوور برد. دیسان لەبەر خۆیەوہ گوتى: «یان تو من و ئەسپەكەم دەكووژى، یان من بەو شمشیرە تو دەكەم بە دوو كوتەوہ.»

چەند گوللەیان تەقاند و خوداوپراستان گوللەيەك بەر ئەسپەكەى كەوت و ئەسپەكەى ژیلین بە توندی گلا و لەسەر زەوى تخیل بوو.

ژیلینش كەوتە ژیر ئەسپەكە و لەگەل ئەوہى لاقيكى كەوتبووہ ژیر ئەسپە فيلەتەنەكە و بریندار بووبوو و نەیدەتوانى دەركیشى.

ژیلین بۇ دوايىن جار ھەولى دا لاقى خۆى لە ژیر ئەسپەكە دەركیشى و ھەستیتە سەرى، كە دوو كەس لە تاتارەكان گەیشتنە سەرى و خۆیان دا بە سەرىدا و ھەردوو دەستیان لە پشتەوہ شەتەكدا. كلاًو و جزمەكانیان لە پى داكەند و بە وردى گیرفان و باخەلى گەران، كاتژمیر و پارەكانیان لى ساند و ئەوى جل و بەرگى لەبەرىدا بوو شەقوشریان كەرد. ژیلین چاویكى لە پشت سەرى خۆى كەرد و ئەسپە خۆشەز و چالاكەكەى خۆى دى كە لەسەر لاتەنىشت كەوتبوو و بى ئەوہى لاقەفرتى بكات و ھەول بەدات بۇ ھەستانەوہ، كونیك لەسەر تەختى نیوچاوانى بوو و خوین لەویوہ فیچقەى دەكەرد و ھەتا مەترىكى دەورى خۆى بە خوین سوور كەردبوو و خەرىكەبوو دوايىن ھەناسەى دەكیشا و لە حالى گیانكەنشدا بوو.

ئەسپەكە ئیتر ھیزی لى برا بوو كە تاتاریك بە ھەلەداوان ھات، زینى ئەسپەكەى لى كەردەوہ و خەنجەرەكەى لە كالان دەركیشا و بى بەزەبییانە و زۆر بە دلرەقى گەرووی ئەسپە بەستەزمانەكەى ھەلبەرى و ئاژەلى بەستەزمان دواى ماوہیەك ھەول و لاقەفرتى گیانى دەرچوو.

تاتارى ریشسوور سواری ئەسپەكەى خۆى بوو و تاتاریكى تر ژیلینى لە پاشتەركى ریشسوورەوہ سوار كەرد و بۇ ئەوہى نەكەوى توندوتۆل بە نیوقەدى تاتارى ریشسوورییەوہ بەست و ھەموویان بەرەو كیوہكان تى ھەلگەران.

ژیلین بیئیختیار له سەر ئەسپه که هه‌ته‌که‌ه‌ته‌کی ده‌کرد و بۆنی ناخۆشی له‌شی تاتاره ریش‌سووره‌که‌ی هه‌له‌مه‌ژی و له‌گه‌ل ئەوه‌دا که سینگی به‌پشتی تاتاره‌که‌وه‌ نووسابوو هه‌ستی به‌هیز و گوپی ئەو پیاوه‌ بی‌په‌حمه‌ ده‌کرد و چاوی له‌ پشت ملی و قه‌ژه‌ نارێک و زه‌به‌که‌ی ده‌کرد که له‌ ژێر کلاوه‌که‌یه‌وه‌ هاتبووه‌ ده‌ری. ژیلین به‌ زه‌بری قۆنداخه‌ تفه‌نگ سه‌ری له‌ چه‌ند جیگاوه‌ شکابوو و خوین به‌ لامل و دهموچاویدا ده‌هاته‌ خوارێ و وه‌کوو په‌رده‌یه‌ک به‌رچاوی ته‌نیبوو، به‌لام چونکه‌ ده‌ستی توند شه‌ته‌ک درابوون نه‌یده‌توانی خوینی سه‌ر برژانگ و برۆی بسرێ و خه‌ریک‌بوون به‌ قه‌ژ و برژانگ و مژۆلیه‌وه‌ په‌قیتیه‌ی ده‌به‌ست، هه‌ستی ده‌کرد سات‌به‌سات به‌ هۆی شه‌ته‌ک‌درانه‌وه‌ ئێسکی ده‌ستی خه‌ریکه‌ ده‌شکین و ده‌ماره‌کانی ده‌په‌چرێن.

دوای ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک رێیان بری، له‌ کێویکه‌وه‌ به‌ کێویکی دیکه‌دا وه‌سه‌ر که‌وتن و پاشان به‌ودییوی کێوه‌که‌دا داگه‌ران و له‌ چۆمیک په‌رینه‌وه‌ و گه‌یشتنه‌ سه‌ر رێگایه‌کی ته‌خت و ته‌کوز.

ژیلین ده‌یویست ئەو رێگایانه‌ی پیندا ده‌روا به‌ نیشانه‌گه‌لێک دیاری بکات، به‌لام خوینی قه‌تماخه‌ به‌ستووی سه‌ر چاو و مژۆلی نه‌یده‌هیشته‌ هیچ‌کوئ ببینی و له‌ لایه‌کی‌تریشه‌وه‌ نه‌یده‌توانی ملی وه‌رسوو‌پێنی. ورده‌ورده‌ خه‌ریک‌بوو هه‌وا تاریک داده‌هات، ئەوان دیسان له‌ چۆمیک دیکه‌ په‌رینه‌وه‌، پاشان به‌ کێویکی دیکه‌دا هه‌ل‌زان و کاتیک له‌ گوند نزیک ده‌بوونه‌وه‌ ژیلین هه‌ستی به‌ بۆنی دووکه‌ل کرد و چه‌قولووری سه‌گه‌لی بیست. دوای ماوه‌یه‌ک گه‌یشتنه‌ نیو

گونده‌که‌ و له‌ ئەسپه‌کان دابه‌زین. مندالانی تاتار ده‌وری ژیلینیان دا و ده‌ستیان‌کرد به‌ هات‌وه‌او‌ار و زه‌نازه‌نا و ده‌رب‌پینی هه‌ستی شادی و بۆ ئەوه‌ی زیاتر هه‌ست به‌ شادی بکه‌ن ژیلینیان دایه‌ به‌ به‌رد و که‌یفیان به‌و رابواردن و به‌رده‌فرکییه‌ ده‌کرد.

پاشان تاتاریک بلاوه‌ی به‌ مندالان کرد و ژیلینی له‌ ئەسپه‌که‌ دابه‌زاند و تاتاریکی به‌هیز و قایم‌وقۆل و که‌له‌گه‌تی بانگ‌کرد و فه‌رمانیکی پێ‌دا و ئەو تاتاره‌ زه‌لام و فه‌رمان پێ‌دراوه‌ که‌ سینگی پان‌وپۆری له‌ کراسه‌ کۆن و دراوه‌که‌ی وه‌دیار که‌وتبوو دوای وه‌رگرتنی فه‌رمان له‌ وشوینه‌ دوور که‌وته‌وه‌. زۆری نه‌خایاند ژیلین دیتی کابرای راسپێردراو به‌ دوو کۆلکه‌ داری به‌روو و قولف و قه‌رازه‌ی ئاسنین و کۆت‌وبه‌نده‌وه‌ هاته‌وه‌.

پاشان ده‌ست و لاقی ژیلینیان کرده‌وه‌ و ئەلقه‌یه‌کی درێژۆکه‌یان له‌ ده‌ست و لاقی کرد و بردیان بۆ هه‌ماریکی گه‌ور شێوه‌ و درگیان له‌سه‌ر گاله‌دا. که‌ پالیان پێوه‌نا و خستیانه‌ ژووری، ژیلین که‌وت به‌ زه‌ویدا و که‌ ده‌ستی له‌ ته‌رکی دیوه‌که‌ درا، تیگه‌یشت پێ له‌ په‌ینوپاله‌. خۆی له‌گه‌زدا و له‌ سه‌ر په‌ینوپاله‌که‌ له‌ تاوی ژانی جه‌سته‌ی و کوتران و شه‌که‌تی له‌و تاریکییه‌دا بیئیختیار که‌وت و خه‌یال هه‌لیگرت.

دهچووه دهري. ئەو پياوه تاتاره كراسيكي هه وریشمینی له بهردا بوو و كلاويكي پيسته مهري له سهه نابوو و خه نجه ريكي زيوييني به نيوقه ديدا هه لواسيبيوو، ئەو به پيخاوسي ههنگاوي دهنه و له گهل ئەوه شدا كلاويكي له سهه نابوو كه له دوو لاوه ليواره كه ي داچوراوو، كه ديار بوو خو ي چاوپوشي له و گوي پوشه شاراوانه كردبوو.

به دهم ريگاوه پشتي دهستي خو ي به ريشه خه نه ييه كه ديدا ده هيتا و هه روا ريگاي ده بري. ئەو به شيوه يه كي كتوپر بو خو خلافاندين راوه ستا و زور تووره و توسنانه فه رماني به كريكارتيك دا و له و شويته دوور كه وته وه.

دوو ئەسپ كه دوو ميتر مندا ل سواريان بوو بوون و ده يان بردن ئاويان بدن، كه وتبوونه هه ناسه بركي و شه كه ت و ماندوو يال و لامل و به رزگيان له ئاره قه دا خووسابوو. به دواي ئەسهپه كاندا چه ند مندالي ديكه ش كه ته نيا يه كي كراسيكيان له بهردا بوو به هه لاتن دهه اتن و كه گه يشتنه بهر گه وره كه به شيوه يه كي بازنه يي ريزيان به ست. هينديكيان ده ستيان دا شوول و چيلكه ي باريك و ده يان كرد به كوني گه وره كه دا. ژيلين له نيو گه وره كه وه هاواري لي هه ستا و منداله كان توقيوانه پنيان پيوه نا و هه لاتن. كاتيک هه لدهه اتن چوكيان له ژير ئاته كي كراسه قوله كانيانه وه وه ديار ده كه وت.

ژيلين زوري تووني بوو، جگه له ئاو بييري له هيج شتيكي ديكه نه ده كرده وه، له وانه بوو سيوشكه ي هه لي. گه رووي وشك وشك بوو بوو. ئاخري به خو ي گوت: «لانيكه م بو ئاگادار بوون له و دوخه

(۲)

ئەو شه وه ژيلين بو ساتيكيش خه وي لي نه كه وت. شه وگار كورت بوون و زوو تينه په رين و تازه خه ريك بوو خه و دهچووه چاوي بو ي ده ركه وت بوومه لي لي به يانييه و هه ستا سه رپي و دهستي كرد به گه وره كرده وه ي ئەو كونه ي ديواري به نده كه. دواي ده ست هه لگرتن له و كاره چاوي به ده وره به ري خو يدا گي را و له هه موو باريكه وه ليكي دايه وه.

چاوي به تووله رييه ك كه وت كه به تيرشاني كي وه كه وه دياربوو. هه ره له و كاته دا ماليكي دي كه تاتاريك له لاي راستي ديواره كه ي راوه ستابوو. له بهر ماله كه ش دوو پيره داري لي يوو و سه گيكي ره ش له بن داريكيان وه ركه وتبوو. هينديك له ولا تريشه وه بزنيك و چه ند كاژيله ي چاو پي كه وت ده له وه ران و كلكه قوله كه يان ده جوو لآنده وه. ژيلين به وردی و به شيوه يه كي هه ستيار هه موو ئەو بارو دوخه ي هينايه به رچاوي خو ي و پاشان كچيكي شوخ وشه نگ سه رنجي راكيشا كه كراسيكي گولدار و پانتوليكي ره نگا وره نگی له بهردا و جووتی چه كمه ي ئاسايي له پيدا بوو. له چكه يه كي ته نكي دابوو به سه ريدا و ده به يه كي مسيني له سهه سه ري دانابوو و به ره و لايه ك ده رو يشت و دهستي منداليكي تاتاري گرتبوو كه توو كه سه ري له بن دا تاشراوو؛ خو ي كرد به ماليكدا كه له پيشدا وه سفمان كرد. كاتيک كه ئەو كچه دهه اته ژووري، تاتاره ريش سووره كه خه ريك بوو له و ماله

نالەبار و تالەم سەرئیکم لئەهەلینن و چۆرئیک ئاوم بدەنی!« لەو کاتەدا دیتی دەرگای هەمارەکه کرایەو و تاتاری ریشخەنەیی هاتە ژووری و تاتاریکی خریلانەیی رەش تالە بە چاوانی رەش و زیت و ریشئیکی تۆپەو بە دوایدا هات. تاتاری رەش تالە پوخساریکی بزەتیزاو و شادی هەبوو، کراسیکی شینی هەوریشمینی پەراویزگیراوی لەبەردا و خەنجەرئیکی گەورەیی زیوینی بە نئوقەدیدا هەلئواسیبوو. جووتئێ کەوشی سووری لە پێستی کاژیلەیی لە پێدا بوو کە بە دەزووی تاییەت پاراڤووە و کلاوئیکی سپی و دریزۆکەیی لەسەر نابوو.

تاتاری ریشخەنەیی هاتە ژووری و توورە و دەخەزدارانە دەستی کرد بە دەربرپینی وشەیی رەق و دانەدانە و لە ژێر چاویبەو وە وای چا و لە ژیلین دەکرد کە دەتگوت گورگی برسییە و لە بەرخیک رېچ بۆتەو و بەردەوام دەستی بە خەنجەرەکهیدا دەهینا و ئەمبارەوباری دەکرد. بەلام تاتاری رەش تالە بە پېچەوانەیی تاتاری ریشخەنەیی زۆر بە پرتاو چوو پێشی و بە توندی ددانی بەسەر یەکدا نا و لە ژیلین نزیک بۆو، بە توندی شانی ژیلینی گرت و لە ژێر لئووە بۆلەبۆلئیکی لئووەهات و مەعلووم نەبوو چی دەلئ، چاوانی گری شەیتانی و دلەرەقییان لئەدەباری و ئاخری دواي هەولئیکی زۆر گوتی:

- دەی عورووس! دەی عورووس!

بەلام ژیلین سەری لە قسەکانی دەرئەچوو و گوتی:

- من توونیمە، چۆرئێ ئاوم بدەنی.

تاتاری رەش تالە بزەیهک نیشتە سەر لئووی و بە رِق و قینئیکی شەیتانانەو دووپاتی کردەو:

- عورووس چاکە. عورووس چاکە.

ژیلین بە لئو و دەستی وای نواند کە زۆری توونییە و دەبئ ئاوی بدەنی.

تاتاری رەش تالە ئاخری لئێ تیگەیشت و دواي کیشانی قاقایەک سەری لە دەرگاگە برده دەرئ و هەرای کرد:

- هۆی کچئ!

دینا کچئکی سێزده سالان و ناسک و کز و بەژن زراو بە پوخساری ئەسمەر و پومەتی پان و چاوی رەش و گەشەو بە هەلەداوان هات بۆ لای کابرای تاتار، کچۆلەیهکی شوخ وشەنگ و ناسک بوو، سەرگۆنای سوور تا رادەیهک تاوہ سووت، کراسیکی شینی ئاسمانی لەبەردا بوو کە قۆلەکانی فشوفۆل و بەبئ کەمەرە بوو، سەردەست و دەوری ملیوانەکهیان بە زەری و قردیلەیی سوور بۆ پاراندبۆو. پانتۆلئیکی کۆن و چرچولۆچ و جووتئێ کەوشی ناشیرینی لە پێدا بوو. بەجئیی خەناوکه چەند دراوی قەلبيان کون کردبوو لە ملی کچۆلەیان کردبوو. سەری پرووت و بئ لەچکە و پەلکە دریزەکانی بە قردیلە و دراوی قەلبي پرووسی بۆ پاراندبۆو.

باوکی شتئیکی پئ گوت.

کچە بە هەلەداوان دوور کەوتەو و دواي تاوئیک بە دۆلکەیهکی تەنەکەو کە پڕ بوو لە ئاو گەرایەو. کاتئیک کچە ئاوہکەیی دایەدەست ژیلین، لەسەر چۆک بەرەو پرووی ژیلین دانیشت چاوی لە ئاوخواردنەوہکەیی بړی. بەجۆرئیک چاوی لە ژیلین بړیبوو کە دەتگوت

چاۋ لە ئازەلئیک دەکات. کچە بە شیۋەیهک دانیشتبوو که شانە کز و
رەقەکانی دەرپەریبوو.

ژیلین دواى خواردنه‌وهى ئاوه‌که دۆلکه‌که‌ی دایه‌وه دەست کچه‌که.
به‌لام کچه له ترسانا و توقیوانه وها داچله‌کی و وه‌کوو کارمامزیکى
کئیوى دەرپه‌رى و کشایه دواوه که باوکی به دیتنى ئه‌و ترسانه
کتوپه‌رى کچه‌که‌ی زه‌رده‌یه‌کی گرت و دیسان کچه‌ی بۆ شوینئیکى
نامه‌علوم نارد. کچه دۆلکه‌که‌ی وه‌رگرت و تیی‌ته‌قاند، دواى تاویک
به هیندیک نانه‌وه که له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی دانابوو گه‌رایه‌وه و له‌به‌ر
ده‌مى ژیلین دانیشت و دیسان چاوی تى‌ب‌رى و هه‌روا تیی‌راما بوو.

تاتاره‌کان پۆیشتن و ده‌رگاکه‌یان له‌سه‌ر ژیلین داخست.

دواى ماوه‌یه‌کی کورت تاتاریک که زمانى پووسى نه‌ده‌زانى هاته
پشت ده‌رگاکه و به ژیلینى گوت:

- ئه‌ها ئه‌رباب، ئه‌ها ئه‌رباب.

ژیلین هیچی لى‌تى‌نه‌گه‌یى، تاتار ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و به ئیما و
ئاماژه تیی‌گه‌یاند که هه‌ستى و ده‌بى بچن بۆ شوینئیک.

ژیلین که کۆت‌وبه‌ندى له لاق کرابوو و نه‌یده‌توانى به شیۋه‌ی
ئاسایی هه‌نگاو هه‌لبینئیته‌وه به شه‌له‌شه‌ل و هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک به دوایدا
ده‌رۆیشت.

لاق و قولاپه‌ی کوترابوون و زۆرى ئازار دهدا. دواى ئه‌وه‌ی به
دواى تاتاره‌که‌دا له هه‌ماره‌که هاته دهرى چاویکی له ده‌وروپشتى
خۆی کرد و بۆی ده‌رکه‌وت که له گوندی تاتاره‌کان ده‌سبه‌سه‌ر
کراوه، ئه‌ویش گوندیک که له چه‌ند مال و مزگه‌وتیک و چه‌ند

گومبه‌زى پیکه‌هاتبوو. له‌به‌ر درگای مائیک سى ئه‌سپ ئاماده و
زین‌کراو راگیرابوون که مندالی تاتاره‌کان هه‌وساره‌کانیان گرتبوون.
ژیلین چاوی به تاتاری ره‌ش‌تاله‌ که‌وت که به چاوی زه‌ق و توورپه‌وه
له ماله‌که هاته دهرى و به ئاماژه‌ی ده‌ست ژیلینى بۆ لای خۆی بانگ
کرد. تاتاره‌که‌ی دیکه به‌رده‌وام پینده‌که‌نى و قسه‌ی ده‌کرد به‌لام ژیلین
له قسه‌کانى تى‌نه‌ده‌گه‌یشت، دیسان خۆی کرده‌وه به نۆ ماله‌که‌دا و
ژیلینیش به دوایدا چووه دهرى. ژیلین پى‌ی نایه وه‌تاغیکه‌وه که
دیواره‌کانى قورپه‌سوخ بوو و لای ژوورووی دیوه‌که به پشتى و
بالیف و ده‌سته‌نۆین و دۆشه‌کی ئه‌ستوور رازابۆوه و دیواره‌کانى
قالیچه‌ی گرانبایى و تفه‌نگ و ده‌مانچه و خه‌نجه‌رى کالان و مشتوو
زیونى پیندا هه‌لواسرابوو، له لایه‌کی دیواره‌که کۆماج هه‌لکه‌وتبوو، که
هیشتا خۆله‌میشى زستانی تیدا مابوو، ته‌رکی ژووره‌که‌ش که به کاگل
سوواخ درابوو، لباد و به‌ره‌ی لى‌راخرابوو و له‌سه‌ر ئه‌وانیشه‌وه
فه‌رش و مافووره‌ی گرانبایى و جوان و نه‌خشین راخرابوون و
تاتاره‌کان به پای په‌تى له‌سه‌رى دانیشتبوون که بریتى بوون له
تاتاری ریش‌خه‌نه‌یى و تاتاری ره‌ش‌تاله و سى که‌سى دیکه که
وینده‌چوو میوان بن. ئه‌وان هه‌موو پالیان به ده‌سته‌نۆین و
پاله‌وپیشته‌کانه‌وه دابوو و به قامکه زبر و خواروخچه‌کانیان پاروویان
ده‌گرت و پۆن به چنگ و پلپیاندا ده‌هاته‌ خوارى و له‌سه‌ر
موجعه‌یه‌ک که پرپوو له نان و نقشک و بیره‌ی تاییه‌تى تاتاری
خه‌ریکی زگ له‌وه‌راندن بوون و تامه‌زرویانه گووپیان باده‌دا و
پارووی گه‌وره گه‌وره‌یان هه‌لمه‌قووت ده‌کرد.

تاتاری پەشتالە ھەستا سەر پىچ و دەستوورى دا كە ژيلين لە سووچىك ھەلبەت نەك لەسەر فەرشەكە دابنیشين. ديسان خۆى چوو ھەرفەرشەكە پاوەستا و دەستی كردهو ھە ميوانداريکردن لە تاتارەكان.

كريكارىك كە ژيليني لە ھەمارە گەورە شيوەكەو ھينابوو كەوشەكانى لە پىچى خۆى داكەند و لەلاى كەركەرۆكەى درگاگەو ھە و لە پىزى كەوشەكانى دىكەدا جووتى كەردن و بىئەو ھى كات بەفیرۆ بدات چوو لە پال ئەربابەكەيدا دانىشت. ژيلين بە دىتنى ئەو خوارنە خۆش و بەتامانە دەمى ئاوى كەرد و تامەزرۆيانە چاوى لە موجعمەكە برىبوو.

دواى ئەو ھى تاتارەكان نانى نيوەپۆيان خوارد ژنى خاوەن مال كە كراسىكى تايبەتى لەبەردا بوو پەپۆيەكى لەچكەشيوەى بە سەريدا دابوو ھاتە ژوورى و دواى ئەو ھى نان و پىخۆر و موجعمەكەى كۆ كردهو ھە چكەكەى سەرى راستەوپاستە كەرد و بە لوليتنەيەكى ملبارىك لەسەر تيانەيەك دانە دانە ئاوى بە دەستى ميوانەكاندا كەرد و دواى ئەو ھى ھەموويان دەستيان شۆرد بە نيشانەى شوكرانەبژيرى دەستيان بەرز كردهو ھە و بە شيوەى پەسى شوكرانەبژيريان بەجى ھىتا. پاشان يەكئىك لە ميوانەكان لەگەل ئەو ھى چاوى لە ژيلين برىبوو بە زمانى پووسى دەستى كەرد بە قسە كەردن و گوتى:

- من ئاگادارم كە قازى محەممەد تۆى بە دىل گرتوو ھە . لەگەل ئەو ھى بە قامكى ئاماژەى بە تاتارى ريشخەنەيى دەكەرد .

گوتيشى: قازى محەممەدیش تۆى بە عەبدولمراد . كە تاتارە پەشتالەكە بوو. فرۆشتوو ھە و كەوايە ئىستا ئەرباب و بژيوەدى تۆ عەبدولمرادە.

ژيلين ھەروا بىدەنگ بوو و مەتەقى نەدەكەرد. عەبدولمراد لەگەل ئەو ھى ئاماژەى بە ژيلين دەكەرد و پىدەكەنى دەستى كەرد بە قسە كەردن و گوتى:

- سەربازى پووس، زۆر چاكە سەربازى پووس.

دىلمانج گوتى:

- ئەو دەستوورت پىدەدا كە نامەيەك بۆ مالى خۆتان بنووسى و داواى پارە بكەى، چونكە بە پارە ئازادت دەكا و ھەر لەگەل كەيشتنى پارەكە و وەرگرتنى دەستبەجى ئازادت دەكات.

ژيلين دواى تۆزى بىركەردنەو ھى گوتى:

- يانى بەراستى ئەو داواى پارەيەكى زۆرم لى دەكات؟

دىلمانج و تاتار پىكەو ھە سرتوخورتىكيان كەرد. دىلمانج گوتى:

- سى ھەزار سككە.

ژيلين ھاوارى لى ھەستا: نا، من قەت ئەو پارە زۆرەم پى نادىرى و دانى ئەو ھەموو پارەيە لە تواناى مندا نىيە.

عەبدولمراد كە پى و ابوو ژيلين لە ھەموو قسەكانى گەيشتوو ھەستا سەرىچى، لەپى دەستى لەيەك ھەلساوى و بە زمانى تاتارى و بە دەنگىكى بەرز كەوتە ئاخافتن.

دواى قسەكانى عەبدولمراد دىلمانج پرسىارى لە ژيلين كەرد:

- دەى تۆ چەندەت پارە بۆ ھەلدەسوورچى بىدەى؟

ژیلین دواى گت گرتنیک گوتى:

- پینج سهد رۆبل.

تاتاره كان دهستان کرد به قسه کردن و عه بدول مراد که رووی قسه ی له ریش خه نه یی بوو گوراندى به سه ریدا و که فی هه لخراند و له گه ل قسه کردنه که ی ئاوی ده می ده پرتاند و نه ره و گوپه ی وه پرى خستبوو.

ریش خه نه یی که نیوچاوانی گرژ بوو بوو له بن لیوه وه منجاندی. سه رنجی دیلمانج هه مووانی بیده نگ کرد، پاشان رووی له ژیلین کرد و گوتى:

- پینج سهد رۆبل هه ر پاره نییه، ئه وه زور که مه. ئه رباب توی به نزیکه ی دوو سهد رۆبل له ریش خه نه یی کریوه و قازی محه ممه دیش ئه و بره پاره یه به عه بدول مراد قه رزداره و ئه ویش توی له باتی ئه و قه رزه پیداهه. که وابی له سی هه زار رۆبل که متر ناگونجی. بویه جوان گوئی بگره، ئه گه ر نامه یه ک بۆ بنه ماله که ت نه نووسی و داواى ئه و بره پاره یه نه که ی ئه وه دلنیا به جیگات کونه ره ش ده بی و له ویدا قامچی و لیدان و ئه شکه نجه به پیی فیلاننه و وا چاکه خۆت بۆ نوشی گیان کردنی ئه و ئه شکه نجه و زه برانه ناماده بکه ی. چونکه زور باشت خوری شور ده که ن.

ژیلین خه یال هه لیگرت و دواى تۆزه گت گرتنیک گوتى: «تووشی چ گنچه لیک بووم، وادیاره دۆخه که جار له گه ل جار خراپتر ده بی.» به پرتاو و به توو په یی هه ستا سه رپی و گوراندى:

- تو به و سه گه که لاک خوره بلی ئه گه ر هه لیشم واسی کاپکیکی وه گیر ناکه وئ و نه نامه ده نووسم و نه داواى پاره ش ده که م بۆم بنیرن، من له وه تا ده ژیم له هیه شتیک نه ترساوم و له مه به داواه ش ترسم نابی و ئه و سه گه له گه ر و خویریانه به هیه نازانم.

دیلمانج قسه کانی ژیلینی بۆ تاتاره كان دوویات کرده وه. ماوه یه ک تاتاره كان که وتنه ده مه ته قی و مشتومر و دواى چه ند ساتیک تاتاری ره ش تاله هه ستا سه رپی و شاد و لیو به بزه له ژیلین نزیک بۆوه و گوتى:

- عورووس، جیگیت، جیگیت، عورووس!

«جیکیت به زاراه ی ئه وان یانی لاوی به جه رگ و ئازا» له په ستا قاقای ده کیشا و شتیکی به دیلمانج ده گوت. پاشان رووی له دیلمانج کرد و ئه ویش ئه وه ی کابرای ره ش تاله پیی گوتبوو بۆ ژیلینی دوویات کرده وه.

- باشه هه زار رۆبل بده.

ژیلین پیداگریی له سه ر وته کانی خوی کرد و خیشه سه رانه گوتى:

- له پینج سهد رۆبل زیاترم نییه و ئه گه ر بشم کوژن له وه زیاترم نییه و بۆم هه لئاسوورئ.

تاتاره كان جاریکی دیکه که وتنه وه مشتومر و له وباره وه که وتنه بیروپا گوپینه وه و دواى ساتیک ئه و کریکاره ی که ژیلینی هینابوو

۱- Orrusse یانی رووی به زاراه ی رۆژهه لاتییه كان

ناردیان بۆ جینگایه ک و تاویک چاویان له ژیلین دهکرد و تاویک له دهراگاکه. کریکاره که هاتهوه بهلام به ته نیا نه بوو، به لکوو پیاویکی ته ژه و قهله وهی له گه لدا بوو که به پینخاوسی و کراسیکی شره وه هاته ژووری که ئه ویش وهک ژیلین کویت و بهندی له پیندا بوو.

ژیلین به دلکی خه مناک و به سۆزه وه هه ناسه یه کی هه لکینشا، کاستیلینی ناسییه وه و تیگه یشت که ئه ویشیان به دیل گرتوه. هه ردوکیان له پال یه کتردا دانیشاندن. ئه وان چۆنیه تی ده سته سهر بوونه که ی خویان بۆ یه کتری گپراهیه وه. تاتاره کان مته قیان له خویان بریبوو و له و دوو دیله داماره پامابوون. ژیلین هه موو به سه ره اته که ی خوی بۆ کاستیلین باس کرد و کاستیلینیش چۆنیه تی گپراهیه و ده سته سه ره کرانی خوی به وردی بۆ ژیلین گپراهیه وه: «ئه و ئه سپه ی که له ژیر پیندا بوو به دیتنی ئه و دیمه نه له جیی خوی وشک بوو و به بی ئه وه ی ته قه له تفه نگیا نه وه بی وهک ده لپن گورزی خویان وه شانده و ئه م عه بدوله هه لیکوتا سه رم و به دیلی گرتم.»

عه بدول هه سته سه رپ، له گه ل ئه وه ی چاوی له کاستیلین بریبوو شتیکی به دیلمانجه که ی گوت و ئه ویش وته که ی ئه وی دووپات کرده وه.

- ئیستا ئیوه هه ردووکتان ئه رباییک خاوه نتانه و هه رکامیکتان زووتر پاره که ی بۆ بیینی زووتر پزگار ده بی و کویتوبه ندی دیلیه تی له پی داده مالدری.

پاشان دیلمانج به ژیلینی گوت:

- تو ویده چی مرۆفییکی که م جیکه لدانه بی و به که وچکه ئاویک ده که ویته مه له، به لام هاوریکه ته به پینچه وانه ی تو زور ئارام و له سه ره خویه. چونکه له ریوه نامه یه کی بۆ بنه ماله که ی نووسی و داوای پینج هه زار رۆبلی کرد. هه ر بۆیه به دلی خوی خواردنی خویش و به تامیان پینداوه و هه یچ ئازار و ئه شکه نجه یه کیش بۆ ئه و له گورپیدا نییه.

ژیلین له وه لامدا گوتی:

- هاوریکه م هه ر کاریک بکات پینوه ندی به خویه وه هه یه و من خۆم به ئاوری ئه و ناسووتینم. ره نگه ئه و پیاویکی ده وله مند و زه نگین بی، به لام خۆم ئاگام له مال و سامانی خۆم هه یه و پاره یه کی ئه وتۆم نییه و بۆم جیبه جی ناکری. من ئه وه ی پیم گوتن هه ر ئه وه یه و ته واو. ئه گه ر هه ز ده که ن بمکوژن، من هه یچ ده سه لاتیکم نییه و خۆتان چۆنتان پینخۆشه وا بکه ن. ئه وه ش بزانه به و کاره هه یچ شتیکتان وه گیر ناکه وی. من نامه که ده نووسم به لام له پینج سه د رۆبل زیاتر ناتوانم بنووسم.

تاتاره کان مته قیان له خویان بریبوو. له ناکاو عه بدول له جیی خوی هه سته و به په له له سه ر تاقه که مجریی کاغه ز و جه وه هری هه لگرت و قه له می دایه ده ست ژیلین و گوتی: بنووسه، رازیم، پینج سه د رۆبله که بنووسه.

ژیلین رووی له دیلمانجه که کرد و گوتی:

- پیتی بلی لانیکه م توژی سه بوور بیته و سه رنج بداته وته کانی من، داوای لی بکه هیندی ئاگای لیمان بیته و خواردنمان بداتی و

ژیلین و کاستیلین پینوینی کران بو لای گه وره که و هیندیکیان کای گهرمه شانی بو رو کردن و گوزیه ک ئاو و دووسی نان و دوو قات جلی کوئی چرکسی و دوو جووت چه کمه ی سهر بازییان بو دانان. ویده چوو ئو چه کمانه هی سهر بازه کوو ژراوه کان بن، شهوی قوفل و زنجیره کانیان له لاقیان کرده وه و وهک هه همیشه ده رگای گه وره که یان له سهر گاله دان و رویشتن.

کهوش و جلو به رگمان بو دابین بکات و ودم بدات هه ردوو کمان له لای یه کتر بین. چونکه ئیمه له لای یه کتر دل خوشتر ده بین، تکایه ئه م کووت و زنجیرانه ش له لاقمان بکه نه وه.

ژیلین چاوی له ئه رباب کرد و پیکه نی، ئه ربابیش به بیستی قسه کانی ژیلین پیکه نی و دوا بیستی ئه و وتانه گوتی:

- من باشترین جلو به رگی تاتاری و ته نانه ت جزمه ی چرکسیان پی ده دم ته نانه ت ئه گهر بریار بده ی ژیانی هاو به شیش پیک بیئی، له لایه ن منه وه دلنیا به و هیچ دژایه تییه که م نییه. بو خورد و خوراکیش خه متان نه بی، وه کوو شازاده یه ک میوانداریتان لی ده که یین، ته نانه ت ئه گهر بتان هه وی له لای یه کتر بن و به و هه ماره رازی نه بن من قسه م نییه و ده ستور ده دم ژووریکی باشتان بده نی. به لام به هیچ جوړیک ئه و کووت و زنجیرانه تان له لاق ناکه مه وه، چونکه ده ترسم خه یالی ده ربا زبوون له که له تان بدات و هه لئین. ته نیا ده توانم شه وانه کاتی خه و قفل و زنجیره کانتان له لاق بکه مه وه.

هه ستا سه ری و به ئاکاریکی ته واو ساخته و فیله بازانه وه دهستی نایه سهر شانی ژیلین و گوتی:

- تو باش بی منیش باشم!

ژیلین نامه که ی نووسی به لام جوړیکی نووسی که هیوای شادبوونه وه به مال و خیزانی نییه و له دلی خویدا بیری کرده وه. «حه تمه ن ده بی هه لیم.»

«ئەگەر دايكم برباريش بدات كه من له چنگ ئەو بارودۆخه تال و ناله باره دهرباز بكات، خۆ هيچ پاره و سامانيكي به دسته وه نيبه و بو بژيوي پوزانه ئەوهي من پيمنه دايه هيچي تري نه بوو. ئەگەر ئەو پينج سەد رۆبل بو رزگار كردني من بنيري حال و ژياني خوي به جاري شر دهبي و دهكه ويته سوال، به لام ئەگەر خودا يارمه تيم بدات حتمەن و دلنيام خوم له و بهند و تهنگزهيه دهرباز دهكەم.»

به ردهوام بييري له و خوده باز كردنه دهكرده وه و پيلاني داده رشت كه چون هه لیت و خوي دهرباز بكات.

ئەو هه روا له و بارودۆخه ناخوش و دژواره و له نيو هه ماره كه دا پياسهي ده كرد و فيتووي لیده دا، هيندي جار داده نيشت و بري جاريش خوي به دروست كردني كه لوپه لي دهست سازه وه سه رقال ده كرد و سه رها بوو كه له ي دروست ده كرد يان به شوولي شلك و ناسكي دار قه رتاله و قولينه ي ده چني، چونكه ژيلين بو دروست كردني ئەو شتانه زور ليزان و دهست رهنگين بوو.

رۆژيک به ريكه وت بوو كه له يه كي زور جواني دروست كرد كه دهست و لاق و دممولوتي زور جوان و ريك و پينك بوو و له مروقي راسته قينه ده چوو؛ كراسيكي تاتاريانه ي له بهر كرد و له سه ر سه ربانه كه داينا.

له و كاته دا دهسته يه ك ژني تاتاري كه به و شوينه دا تينه ده پهرين و ده چوون بو ئاو هينان له كاني و دينا ي كچي ئه ربابيش له گه لياندا بوو، له پهر دهنگي هه لبري و به ژنه كاني گوت كه چاو له بوو كه له كه بكه ن. هه موو ژنه كان به ديتني بوو كه له كه دا يان له قاقاي پينكه نين. ژيلين

(۳)

ژيلين بو ماوه ي مانگيک له گه ل هاوريكه ي خوي دريژه ي به ژيانكي يه كه اوي دا. ئه ربابه كه شي به دهوام پينه كه ني و ده يگوت : «ئيقان تو باشي، عه بدول، منيش باش.» (ئيقان ناويكي تري ژيلين بوو.)

به لام عه بدول به پتي ئەو به لينانه ي پيشووي كه پتي دابوون خواردني باش و به تامي نه ده داني و ته نيا يه كي نانكي پي ده دان كه ئارده كه ي بو و پر له سوست بوو، هه ويره كه شي جوان هه لئه هاتبوو بويه نانه كه جيپ و فه تير بوو.

كاستيلين بو دهرباز بوون له و تهنگزه يه ديسانيش نامه ي بو كه س و كاره كه ي نووسي و چاوهر ي بوو پاره ي بو بنيرن و خه م و خه فه ت تهنگي به رۆحي هه لچنبيوو. شه و و رۆژ له و هه ماره دا داده نيشت و رۆژه كاني ده بژارد و به گومي بير و خه يالدا رۆده چوو: «ئاخ خودايه گيان! ئەي كهنگي نامه يه كي بنه ماله كه مم به دهست دهگا؟» زور جاريش بو دهرباز بوون له چنگ ئەو بارودۆخ و گرفتاريه تاله و سوكنايي هاتن په ناي بو خه و ده برد. به لام ژيلين به باشي ئاگادار بوو كه نامه كه ي هيچكات ناگاته دهستي بنه ماله كه ي و هه ر بويه به پتيوستي نه ده زاني ديسان نامه بنووسي. ئەو، پياوانه و زور خور اكرانه و خيشه سه رانه وهك كيو خوي راگرتبوو و بييري دهكرده وه:

بووکه له که ی هه لگرت و بو ئه وه ی زیاتریان شاد بکات بووکه له که ی پیدان و ژنه کان دیسان دهستیان کرده وه به قریشکه و قاقاکیشان. به لام ژنه کان بووکه له که یان لئ وهرنه گرت و ژیلین بووکه له که ی له نزیك هه ماره که به جی هیشته و خو ی گه رایه وه بو نیو هه ماره که و گو ی قولاخ و له سه ر هه ست بوو تا کوو بزانی ده بی به چی؟

دینا دوا ی تاویک به پرتا و هه لات بو لای بووکه له که و دوا ی ئه وه ی چاویکی له ده ورو به ری خو ی کرد به چاویکی وردبینانه و مووقه لیشانه وه روانی، بووکه له که ی هه لگرت و وه ک بای شه مال بو ی ده رچوو.

به ره به یان که تازه خو ر هه لاتبوو و پرشنگی ریپینی خو ی به سه ر ولاندا ده باراند دینا له ده گانه ی ماله که یان هاته ده ری و به زهوق و سه لقه ی کراس و په رو ی رهنگا و په نگی له بهر بووکه له که کردبوو و متومو ورووی ویخستوو و وه ک مندالی بهر مه مکان له باوه شی کردبوو و به زمانی خو ی لایه لایه ی بو ده گوت و ده یلا وانه وه که له نا کاو پی ریژنیک به ناوچاوانیکی گرژ و به توور هیی لهو ماله هاته ده ری و به زمانیکی تال و جنیودان بووکه له که ی له دهستی دینا راپسکاند و بی به زه بیبانه له به ری هکی برد و هه ر له ته ی به لایه کدا فریدا و به گو ره و بوله بؤل کچه ی نارد به دوا ی کاریکدا.

ژیلین دیسان دهستی کرد به دروست کردنی بووکه له که ی تر و ئه مه یان زور له وی دیکه باشته و جوانتر بوو و به دیاری دای به دینا. کچه زور شاد و دلخوش گوژه ئاوه که ی له شانی داگرت و

به ره ورووی ژیلین راوهستا و له گه ل ئه وه ی گوژه ئاوه که ی نیشان هه دا شادی و زه رده خه نه له سه ر لیوانی هیلانه ی کردبوو.

ژیلین له بهر خو یه وه بی ری ده کرده وه و ده یگوت: «ئاخر ئه وه دلی به چی خو شه؟» گوژه که ش که کچه له بهر ده می داینا بوو وای زانی ئاوی تیدایه و هه لیگرت و نای به سه ری ه وه به لام بو ی ده رکه وت گوژه که به جی ئا و شیر ی تیدایه و ژیلین بو سپاس و پی زانینی کاری کچه گوتی:

- زور چاکه.

دیناش بزهی هاتی و دلخوشانه گوتی:

- باشه ئیقان باشه!

کتوپر هه ستا سه ری، گوژه که ی له ژیلین وه رگرت و به هه له داوان لی دوور که وته وه.

لهو روژه وه به شیوه ی نهینی و دوور له چاوی هه مووان شیر ی بو ژیلین ده هینا. ئه و شیر هه ش شیر ی بز ن بوو که تاتاره کان ده یان دو شی و لهو شیر ه، ماست و دو و شتی دیکه یان دروست ده کرد و که شکه که شیان بو وشک بوونه وه له سه ربانه که هه لده خست.

بو یه که شکه کانیش له ده ست دینا ده رنه ده چوون و به دزییه وه ده بیردن بو ژیلین. کچه هینده هوگری ژیلین بو بوو، که روژیک ئه وکاته ی ئه رباب مه ریکی سه رب ری، دینا زور به نهینی گوشتی له ژیر کراسه که یدا شارده وه و خو ی گه یانده لای ژیلین و خیرا و به په له بو ی فریدا و هه لات.

رۆژنیک به هۆی ههور و هه‌لا و برووسکه و ههوره‌گرمه‌وه هه‌وا لیل و تاریک داهات و بۆ ماوه‌ی کاتژمێریک بارانیکی به‌خوڕ و سه‌ربه‌کلاوه دایدا و ده‌تگوت گۆزه‌ی سه‌ره‌وبنه و سیلاو هه‌ستا و چۆمه‌کان نزیکه‌ی سێ مه‌تر ئاوه‌که‌یان هاته سه‌ری و ئاسمان به شیوه‌یه‌کی تووڤه و ده‌غه‌زدارانه ده‌ینالاند و سیلاویک هه‌ستابوو که گابه‌ردی ده‌تلاند و له‌گه‌ل قوڤ و لیته و ئه‌رخه‌وان سوور پرایده‌دان و ئاسمان وه‌ک شیریکی برسی و درنده نه‌عه‌رته‌ی به‌رز کردبووه و داروبه‌ردی وه‌له‌رزین خستبوو و نه‌عه‌رته‌که‌ی له‌گه‌ل هاژه و لرفه‌ی لافاوه‌که تیکه‌ل بووبوو و له ناخی شاخ و ڤه‌وه‌زه‌کاندا ده‌بوو به زایه‌له. ژیلین چه‌قویک و هیندیک ته‌خته‌ی له ئه‌ربابه‌که‌ی وه‌رگرت و به ته‌خته‌کان دوو تایه‌ی عاره‌بانه‌ی دروست کرد و دوو بووکه‌له‌شی دروست کرد که یه‌کیان جلو به‌رگی پیاوانه‌ی له‌به‌ر کرد و دووه‌میش جلو به‌رگی ژنانه و کاتیک تایه‌کان ده‌سووران بووکه‌له‌کان ده‌که‌وتنه جووله‌جوول و هه‌لبه‌زدا به‌ز کردن. پاشان تایه‌کانی له‌سه‌ر ئاوی ئه‌و چۆمه‌له‌ دانا که له‌و نزیکانه هه‌لکه‌وتبوو و کاتیک ئاوه‌که له تایه‌کانی ده‌دا بووکه‌له‌کان به شیوه‌یه‌کی سه‌رسوور هینه‌ر ده‌که‌وتنه سه‌ما و جموجول.

خه‌لکی گونده‌که به‌گه‌وره و بچوکه‌وه، کوڤان و کچان و ژن و پیاوانی تاتاری له‌و شوینه و ده‌وری چۆمه‌له‌که کو بووبوونه‌وه و به‌ زمانیکی تایبه‌ت و سرتوخورت ده‌یان‌گوت:

- ئاه رووس، ئاه ئیقان!...

عه‌بدول کاتژمێره ڤووسییه‌که‌ی خۆی که خراب بووبوو و کاری نه‌ده‌کرد بردی بۆ لای ژیلین و به‌ زمانی خۆی و ئیما و ئاماژه تیی‌گه‌یاندا که کاتژمێره‌که‌ی خراب بووه، ژیلین گوتی:

- دایته بزائم، باشه چاکی ده‌که‌مه‌وه.

کاتژمێره‌که‌ی له‌ عه‌بدول وه‌رگرت و به‌ نووکی چه‌قو پشته‌که‌ی کرده‌وه و دواي ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پێوه‌ی خه‌ریک بوو پشته‌که‌ی به‌سته‌وه و دایه‌وه ده‌ست ئه‌رباب و گوتی:

- سه‌عاته‌که‌ت وه‌ک هه‌وه‌ل که‌وتوته‌وه کار.

ئه‌رباب بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی ئه‌و چاکی بکاته‌وه به‌په‌له هه‌لاته‌وه بۆ مالی خۆیان و کراسه‌ کۆنیکي شروپه‌توری هینا و دای به‌ ژیلین.

ژیلین دواي ئه‌وه‌ی کراسه‌که‌ی لێ‌وه‌رگرت بیری کرده‌وه و گوتی: «چبکه‌م هه‌ر باشه، لانیکه‌م شه‌وانه‌ کاتی خه‌وتن توژی خۆمی پێ‌داده‌پۆشم.»

له‌و رۆژه به‌دواوه ژیلین وه‌ک وه‌ستا و شاره‌زای هه‌موو کاریک ناوبانگی ده‌رکرد و هه‌ر له‌ دوانیوه‌رۆی ئه‌و رۆژه‌وه ته‌نانه‌ت له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ره‌وه قوفلی کۆن و ژه‌نگاوی و سه‌عاته‌ شکاو و تفه‌نگی له‌کار که‌وتوو و ده‌مانچه‌ی قوڤ و چه‌په‌رکیان بۆ ده‌هینا تاکوو بۆیان چاک بکاته‌وه و له‌په‌ستا و به‌ لیشاو بۆیان ده‌هینا. ئاخیری ئاربابه‌که‌ی ئاموورده‌ستیک و مشار و برغوویه‌کی بۆ هینا و به‌و شیوه‌یه‌ که‌ره‌سه و ئامرازی کاره‌که‌ی بۆ ته‌کمیل کرد.

ژیلین وه‌کوو وه‌ستا و شاره‌زای هه‌موو فه‌ن و هونه‌ریک ناوبانگی ده‌رکرد و ته‌نانه‌ت کاری پزیشکی و ده‌واو ده‌رمانیش که‌وته ئه‌ستوی

و نه يتوانى خوى لى بېويړى. پوژيک تاتاريک به هله داوان هات بولای و داواى ليکرد که بۇ چاره سهرکردنى نه خوښيک له گه ليدا بچى و چاوى به نه خوښه که له لاکه بکه وى.

ئه گهرچى سهرى له کاروبارى پزيشكى و دهواو دهرمان دهنه دهچو به لام به ناچارى رازى بوو بچيت بولای نه خوښه که و چاوى پيى کهوت. باروودوخى تهنوروستيى نه خوښه کهى زور ناله بار و مه ترسيدار نه هاته بهرچاو و خه يال هه ليگرت «ويده چى نه خوښه که ورده ورده چاک بيته وه و هه تا چهنه رورزى تر عه له مى نه مينى.» ئه و بۇ شوينه ونكى هه لات بۇ لای هه ماره که و هينديكى خيز و ئاوى خاوين هينا و له بهرچاوى تاتاره كان خيزه کهى له نيو ئاوه که دا شوردوه و پاشان پاشماوهى ئاوه کهى دهرخوارد نه خوښه که دا. له گه ل دهرخواردانى ئاوه که له بن ليوه وه ويره ويريكى کرد و دياربوو نيوچاوانه کهى هيناوييه تى و نه خوښه که دواى چهنه کاترمير چاک بوو، بويه دواى ئه وه ژيلين له نيو تاتاره كاندا ريزى چووه سهرى و بوو به خوشه ويستيان و تاقيک له وان خوويان پي گرتبوو و به بى ئه و هه ليان نه ده کرد و به تاييه ت کاتيک که کارىکيان پيى ده بوو به ناوى «ئيفان و ئيفان گيان» بانگيان ده کرد. به لام تاقيکى دیکه يان به چاوى رق و بيزاريه وه لنيان دهروانى و وهک ئازه ليک ببينن به لاچاويک و به شوهيه کهى قيناوى و دردونگانه چاويان ليده کرد و ده يان خسته ژير چاوه ديړى.

له نيو ئه و تاتاره دژوانه ي ژيليندا ريش سويريش وه بهرچاو ده کهوت و دياربوو زورى رق له ژيلينه و هه رکاتيک چاوى

پيى ده کهوت نيوچاوانى تيکدنه و گنجى تيده کهوت، بويه به بيزاريه وه رووى له ژيلين وهرده گيړا و وه بهر پلارى جنبو و ناونتيکه ي ددها.

پيره پياويكى ئيختيار و به سالاجوو له نيو تاتاره كاندا هه بوو که له و گونده ده ژيا به لام له پينده شتى ئه و ديوى کيوه که وه بۇ نويز و تاعت ده هات بۇ مزگه وتى گونده که و ژيلين به ديتنى ئه و پيره پياوه ترسيكى سهير و رازاوى سه رتاپاي داده گرت.

پيره پياو کوو و پشت چه ماوه بوو و په رويه کى سپيى وهک ميزه ر له دهورى کلاوه کهى پتچابوو. ريشيکى سپى و توپى هه بوو، ده تگوت په شمه که. به لام روخسارى سوور و پر له چرچوولوچ بوو. لووتى قه لنگى و قه پوز به رانيانته سهرنج راکيش بوو و چاوه خوله ميشين و زيته کانيشى زور وردبين و فيلاوى ده هاتنه بهرچاو و له گه ل دوو ددانى زهره و دريژوکه له پووکه سووره که يه وه سهريان دهره يتابوو و ده تگوت سنگن داکوتراون، شيوه و قه لافه تيکى تاييه تيان پيدا بوو. گوچانيکى به دسته وه بوو کاتى رويشتن و رى پيوان هيلى ددها سهرى و له نگرى خوى پي راده گرت. هه موو شتيکى ده خسته ژير چاوه ديړى و يه کجار زور وردبين بوو، ده تگوت گورگه و له بوسه ي ميگه له مه ردايه و گوئ قولاغ و له سه ر هه ست خوى ناماده کردوه بۇ هيرش. ژيلين که چاوى به و پيره پياوه ده کهوت خه م و دردونگى گيانى داده گرت و خيرا رووى وهرده گيړا. ده تگوت دواى ديتنى ئه و پيره پياوه ناچاره که فاره ي تاوانه کانى بدات.

پوژيک ژيلين بريارى دا بچيت بو پشت کيوه که و له ژيان و بارودوخی ئه و پيره پياوه ئاگدار بيت و بزانی ئه و له کوي دهژی و حال و ژيانى چونه. کاتيک وه پیکهوت و به کيوه که دا هه لگه را و گه يشته ئه ويوى شاخه که، باخچه يه ک سهرنجى راکيشا که ديوارى که به ردينى به دهوردا کيشرابوو، باخچه که پرپوو له دارى گيلاس و بلالووک، له ولاشيه وه مالوچکه يه که هه ژارانه و سهربانتيکي تهخت سهرنجى راکيشا. ورده ورده که له شوينه که نزیک ده بووه چاوى به پوليک پلوورهي ميشه نگوين کهوت که به قور و کا ساز کرابوون و ويزه ويزى ههنگ و فرينيان به دهورى پلوور هکاندا ديمه نيکي سهرنج راکيشى ساز کردبوو. پيره پياو له بهر يه کتيک له پلوور هکاندا له سهر چوک دانيشتبوو و دهتگوت له بهر خو يه وه ده بوليني. ژيلين بريارى دا به ديواره به ردينه که دا هه لگه رى و له شوي نيکي به رزه وه نيو باخچه که بخاته ژير چاوه ديوى و شتيکي بو مه علوم بي. که له ناکاو گويزنگي لاقى له به رديک درا و ته قه ي لى هه ستا. پيره پياو ته قو کو ته که ي بيست و به ديتنى ژيلين وا رقى هه ستا و ئاله تى بوو که ده ستى برد بو که له که ي و ده مانچه که ي ده ره يتنا و چهند گولله ي به ژيلينه وه نا. به لام ژيلين گورج و خيرا خو ي فريدا يه پشت به رديکي گوره و خو ي مات کرد.

پيره پياو خو ي گه يانده لاي ئه ربابه که ي ژيلين و ده ستى کرد به گل ه ي و بناشت و سکا لاکردن له ده ست ئه و کاره ي ژيلين. ئه رباب ژيليني بانگ کرد و به پيکه نينه وه لى پرسى:

- بوچووى بولاي ئه و پيره پياوه؟

- خو من هيچ ئازار نيکم پى نه گه ياندووه و زه ره ريشم لى نه داوه ته نيا ده مويست له بارودوخی ژيانى ئاگدار بم.

ئه رباب قسه کانى ژيليني به شيوه يه که کوتوپچر حالى بووبوو بو پيره پياو گيرايه وه. به لام کابرا پيره وه ها توورپه بووبوو و رقى هه ستابوو به شيوه يه که تیکه ل پیکه ل قسه ي ده کرد و دو و دوشاوى تیکه ل کردبوو و که س نه يده زانى ده لى چى و جاروبار به قامكى ئاماژه ي به ژيلين ده کرد و ده يگوراندا.

ژيلين له هه موو قسه کانى پيره پياو نه ده گه يشت به لام به شيوه ي پاويز و ده مودووى پيره پياو دا به و ئاکامه گه يشت که ده لى: ئه و بو ره پياوه هيچ وپووچه بکووژه، ده يويست به ئه ربابى بسه لمي ني که رووسى بو ئه وه نابى له هو به و گوندى خوتدا رايگرى و واچاکه له نيوى به رى. ئه و قسانه ي کرد و به کومه کوم پويشت به ره ولای کيوه که.

ژيلين پرسيارى له ئه ربابه که ي کرد که ئه و پيره پياوه کتبه و چکاره يه؟

ئه رباب گوتى:

- ئه و پياويکي گوره و به ريزه! ئه وه يه که م «جيجيت آ» ه که ژوماريکي زور رووسى به هو ي ئه وه وه بوونه ته قوربانى. هه روه ها خاوه نى مال و سامانتيکي زوره. ئه و سى ژن و هه شت کورپى هه بوو که هه موويان له گونديک ده ژيان. به لام رووسه کان هيرشيان کرده سهر گونده که و حه وت دانه له کوره کانينان کوشت و ته نيا يه کيان

نه جاتی بوو که خوی به دسته وهدا و له لایه ن پروسه کانه وه به دیل گیرا. ماوه یه که به سهر ئه و پرودا وهدا تیپه پی پیره پیاو خۆشی چوو بو نیو پروسه کان و خوی به دسته وهدا، ماوه ی سى مانگ له گه ل ئه وان ژیا و دواى ئه وه ی کوره که ی خوی دوزییه وه کردی به قوربانى گولله یه که، پاشان خوی دهرباز کرد و هاته وه. له وکاته وه ئیتر وازی له شه پ و کیشه هیناو بو به جی هینانى تاعه ت و فه رمانى خودا پرویشت بو مه که و دواى ئه وه ی ریوره سمى چه جی به جی هینا و هاته وه، میزه ریکی سپی له سهرى پیچا و ناوی حاجی به سهریدا برا. ئه و زوری رق له ئیوه ی پروسییه و راشکاوانه داواى له من کرد که بته کم به قوربانى گولله یه که و کوتایى به ژیانته بهینم، به لام من قهت کارى واکه م و هویه که شى ناشکرایه، چونکه من پارهم داوه به ئه ربابه که ی ئیستای تو، جگه له وهش من زورم تو خۆش ده وى و به پیاویکی راست و باشت ده زانم. بویه قهت دهستم به خوینی تو سوور ناکه م و ناهیلم قهتیش لیسه برۆی. دلنیاشم که خه یالى هه لاتن و خۆدهرباز کردن له سهرتدا نییه و قهتیش نابى.

ئه و دواى ئه وه ی ئه و قسانه ی به زمانى پروسى به شیوه یه کی کوتوپچر و بى مانا درکاند روخسارى خوینی شادى و نه شه ی تیگه رابوو و پیده که نی، کوتی: «ئیقان تو زور پیاوی چاکى. من عه بدولیش باشم!»

(٤)

ژیلین به و شیوه یه مانگیکی رابوارد، ئه و به رۆژدا خوی به دروست کردنى کارده ستییه وه خه ریک ده کرد و شه وانهش که بیده نگى بالی به سهر گونده که دا ده کیشا ده ستی ده کرد به هه لکه ندنى زه وى و دروست کردنى ره هۆلیک بو دهرباز بوون. هه لبه ت کۆلینی زه وى بو ئه و کاریکی زور دژوار و گران بوو، ئه و دواى کون کردنى عه رزه که گه یشته خنده کی دیواره که و به ردیکی گه وره ی هاته به ر به لام ئاخرى ئه ویشى کون کرد و توانی ریگایه که بکاته وه و دهیتوانی له و یوه برواته ده رى و خوی دهرباز بکات. دواى ئه وه ی ره هۆله که ی ئاماده کرد به خوی گوت «من ده بی نزیکترین ریگا بو هه لاتنه که م هه لبژیرم و وابى زور به ئاسانى بتوانم هه لیم، ده بی ره وگه ی خۆم ده ستنیشان بکه م و هه موو باریکی له به رچاو بگرم، چونکه ده زانم و لیم پروونه هه یچ تاتاریک یارمه تیم نادات و رینوینیم ناکات و هه یچ زانیاریه کم ناده نی.»

ئه و راست کاتیکى هه لبژارد که ئه ربابه که ی له مالى نه بوو، دواى خواردنى نانى نیوه رۆ ده ستی کرد به پیاسه کردن له نیو گونده که و وای نواند که جگه له راویچکه کردن هه یچ نیازیکی تری نییه و ورده ورده له گونده که چوه ده رى و خوی گه یانده به رقه دی کتیه که. ده یویست خوی بگه یه نیته سه ر ترۆپکی کتیه که و به جوانی ریگاوبانى ده ورره ر بخته ژیر چاوه دیرى و ریگای دهرباز بوونه که ی

هه‌لبژێری. ئەو شمان له‌بیر نه‌چی که ئه‌ریاب کاتی چوونه‌ده‌ری له گونده‌که‌ی کورده‌که‌ی خۆی حالی کردبوو که چاو له‌سه‌ر ژیلین هه‌له‌گرئ، لیتی خافل نه‌بی و هه‌لسووکه‌وت و هاتووچوکانی بخاته ژیر چاوه‌دی‌ری. بۆیه کورده‌ دوور و نزیک به‌ دوایه‌وه‌ بوو و بۆی‌ده‌رکه‌وت که ژیلین به‌ره‌و دوندی کێوه‌که‌ ملی پێوه‌ناوه‌، بۆیه به‌ هه‌لاتن رۆیشت به‌ دوایا و هه‌رای لیکرد:

- مه‌رۆ، ئەوه‌ بۆکوئ ده‌چی؟ باوکم رایسپاردووم چاوم به‌سه‌رتوه‌ بیت. رانه‌وه‌ستی هه‌ر ئیستا بانگ له‌ خه‌لکی نیوئ ده‌که‌م! ژیلین ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌گه‌لیدا و ده‌یویست خاترجه‌می بکات که راناکا، گوتی:

- خه‌مت نه‌بی زۆر دوور ناکه‌ومه‌وه‌. ته‌نیا هه‌ز ده‌که‌م بچمه‌ سه‌ر ئەو کێوه‌، چونکه‌ له‌ گایه‌که‌ی ده‌رمانی ده‌گه‌ریم و ده‌مه‌ه‌وی بیدۆزمه‌وه‌ و بۆ نه‌خۆشیی خه‌لکی گونده‌که‌ زۆر به‌که‌له‌که‌. ئەگه‌ر بروام پێ‌ناکه‌ی ده‌توانی خۆشت له‌گه‌لم بیی، خۆ به‌و قوفل و زنجیرانه‌ی لاقم و ده‌ستمه‌وه‌ ناتوانم هه‌لیم و له‌وه‌ش گرینگتر سه‌به‌ینی تیروکه‌وانیکی چاک بۆ تو دروست ده‌که‌م. هه‌رچۆنیک بوو کورده‌ی رازی کرد و پیکه‌وه‌ به‌ کێوه‌که‌دا وه‌سه‌ر که‌وتن. ژیلین که‌ له‌ لووتکه‌ی کێوه‌که‌ نزیک بوونه‌وه‌ بۆی ده‌رکه‌وت که زۆریش رینگایه‌کی سه‌خت و دژوار نییه‌. به‌لام ئەو زنجیر و قوفلانه‌ی لاقی نه‌یده‌ه‌یشت به‌ باشی هه‌نگاو بنی و رۆیشتنه‌که‌ی دژوار کردبوو. ئەو به‌ ته‌واوی توانا و وزه‌ی خۆیه‌وه‌ ووره‌ی وه‌به‌ر خۆی نا و هه‌ورازه‌که‌ی بری و خۆی گه‌یاند هه‌ ترۆپکی کێوه‌که‌.

که‌ گه‌یشته‌ سه‌ر دوندی کێوه‌که‌ ژیلین دانیشته‌ و ده‌ستی کرد به‌ چاوگیران و روانین، له‌ویوه‌ هه‌ماره‌که‌ که‌وته‌ به‌رچاوی و له‌ولاتریشه‌وه‌ گۆره‌پانیکی به‌رین ده‌شتیکی سه‌وز و پرگیا که‌ میگه‌له‌ مه‌ر له‌ویدا په‌لیان هه‌لخستبوو و ده‌له‌وه‌ران. له‌وبه‌ری کێوه‌که‌وه‌ و له‌ پێده‌شته‌که‌یدا گوندیکی چکۆله‌ی‌تر دیاربوو، له‌ولای گونده‌که‌شه‌وه‌ کێویکی‌تر هه‌له‌که‌وتبوو. که‌ چۆمیک به‌لاپاله‌که‌یدا ده‌هاته‌ خوار و دیاربوو له‌ به‌فراوی کوێستانه‌ به‌رزه‌کانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ که‌ له‌ دووره‌وه‌ وه‌ک که‌له‌ قه‌ند سپی ده‌چوونه‌وه‌ و به‌فر دایبۆشیبوون. یه‌کیک له‌و کێوانه‌ که‌ له‌ کێوه‌کانی‌تر به‌رزتر بوو شیوه‌ی زۆر له‌ کلاو ده‌چوو.

ژیلین دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ وردی چاوی له‌و دوور دوورانه‌ بری له‌لای رۆژه‌ه‌لات و رۆژاوا‌ی کێوه‌کانه‌وه‌ چه‌ند گوندی چکۆله‌ی دی که‌ دووکه‌لیکی مه‌یله‌وسپی له‌ سه‌ربانه‌کانیان ده‌هاته‌ ده‌ری و به‌ره‌و ئاسمان هه‌له‌چوو و له‌گه‌ل شینایی ئاسمان تیکه‌ل ده‌بوو. له‌ دلی خۆیدا گوتی «به‌لئ ئەو کێوه‌ دووره‌ده‌ستانه‌ ولاته‌که‌ی خۆمانه‌.» زۆر به‌ قوولی چاوی له‌ مه‌له‌نده‌ رۆس‌نشینه‌که‌ی خۆیان بری. چاوی له‌ هه‌رلایه‌ک ده‌کرد شاخ و کێو بوو و له‌ خواریشه‌وه‌ چۆم و گوندی ئه‌ربابه‌که‌ی که‌ له‌وی دیل و ده‌ستبه‌سه‌ر بوو و باخه‌کانی ده‌وروبه‌ریش هه‌موو به‌ جوانی دیاربوون. چۆمیک دی که‌ به‌ به‌ینی داره‌کاندا تیده‌په‌ری و له‌ خوار گونده‌که‌وه‌ ژنان له‌ به‌ستینی خورپینکه‌که‌ی خه‌ریکی شیوو کول بوون. له‌ دووره‌وه‌ هه‌موو له‌ بووکه‌ باخه‌ی زه‌رد و سوور ده‌چوون. هیندیک له‌ولاتره‌وه‌ چاوی به‌

کئیوئیک کهوت که دوو زنجیره کئیوی تر پیوه لکابوون و له وپه پری دوو کئیوه که وه لپره واریکی سهوز و چپر دیار بوو. که ریگایه کی باریک و خواروخیچ له وئی جیا ده بؤوه و زور له دوور تریشسه وه تووله رییه کی تر وهک ماریکی بؤر و راست سه رنجی راکیشا.

ژیلین به خه م و دلگرانیه کی زوره وه ئه م خه یالانه به میتشکیدا هاتن: «کاتیک له قه لاکه ی خومان بووم له شوینیک که به یانی کاتیک خور پرشنگی زیړینی به سه ر دهشت و قه لاکه دا ده باراند و لای ئیوارش له گه ل زهرده په پ مائناوایی له دهشت و باخان ده کرد، به لئ له وئی چ ژیانیکی خوش و شاد و بی خه ممان راده بوارد، ئه ری ئه وئی، ئه و دوور دووران قه لاکه ی ئیمه یه... به لئ له وئیوه ده بی له نیوان ئه و دوو کئیوه وه دهر باز بم و بچم به و دیودا و خوم له چنگ ئه و بارودوخه تال و پرئازاره نه جات بده م.»

خور به ره و ئاسوی رۆژاوا خوی ده کوتا و لووتکه ی به فرینی کئیوه کان ورده ورده رهنکه سپیبه که یان خه ریک بوو زهرده ه لده گه را. دوا ی چهند ساتیک لووتکه ی کئیوه کان لیل و تاریک داگه پان و له و دووره وه ده تگوت شتیک و هک ته مومژ به رز ده بیته وه. تاسه بارانه دیسان مه لی چاوی هه لفراند و خه یالی پیوه گری دا. «به لئ، له وئی له قه لاکه ی خوماندا ئیستا هاوقه تاره کانم له شوینی خویان جیگیر بوون و هه رکام له بیری کاروباری خویان دان.» ئیتر خور به سووره لگه راوی سه ری نایه نیو کوشی چیا و هه موو ولات زهرده هه لگه را و په له هه وری ده م ئاسوی رۆژاوا ده تگوت پۆلوی گه شاوه ن و ولات له به رچاوی سوور هه لگه را بوو.

ژیلین به و ئاکامه گه یشت که له و دوور دووران قه لاکه ی دوو که ل وهک کوله که وه بهر ئاسمان دراوه قه لای رووسه کان یانی شوینی سه ره کیی خویانه، ده ی وادیاره رۆژ درهنگانه ده بی برۆینه وه بؤ مائی. دهنگی مه لای گونده که هاته گوئی که بانگی شتیوانی دا و میگه له کهش به ره و ئاوی خیزه رهیان به ست و گارانش به بؤره بؤر خویان کرد به نیو گونده که دا و کوره ش له په ستا ده یگوت: «با برۆین». به لام ژیلین حه زی نه ده کرد و ری دانه ده گرت.

ئاخری ژیلین و کوری ئه رباب له کئیوه که داگه پان و گه یشتنه وه مائی. ژیلین به ده م ریوه بیری ده کرده وه «ئیتتر هه موو شتیکم بؤ روون بۆته وه و حه تمه ن راده که م و خوم نه جات ده ده م حه تمه ن.» ئه و بریاری دابوو هه ر ئه وشه وه هه لئ.

شه ویکی زور تاریک و ئه نگوسته چاوبوو، مانگ هه لئه هاتبوو. به داخه وه هه ر ئه وشه وه ئه ربابه که ی و تاقمیک تاتار گه رانه وه بؤ گونده که و به پیی دابو خده ی خویان که ده ستیان ده کرد به به زم و گه ره لاویژه و ره وه کانیا ن به ره و ئاوی راده دا، به لام مه علوم نه بوو بؤچی ئه مجاره یان دهنگی گورانی و ویره ویران نه ده هاته گوئی و میگه ل و ره وه یان پی نه بوو، به جی میگه ل ته رمیکان پیبوو که له سه ر زینی ئه سپیک به مه فره شبار ده یان هینا و هه موو مات و خه مبار ته رمه که یان بؤ کفن و دفن هینا بوو و ته رمه کهش دیار بوو برای ریش سووره. ئاپوره ی خه لک به شیوه یه کی ماته مبار و خه مناک و تووره له ده وری ته رمه که کوزیلکه یان به ست، ژیلین له هه ماره که هاته ده ری و بؤ دیتنی ئه و دیمه نه خوی گه یانده لای خه لکه که و بوی

دەرکهوت که تهرمیگ راکیشراوه، کفنی سپیان تی پیچاوه و له سهر چیمه نی ژیر دار چناریک دایان نابوو و مه لای گوند و هموو ریش سپیه کانی خیله که په رۆی سپیان له سهریان هالاندبوو، کو بووبونهوه و پینج ههنگاو دوور له مردووه که له سهر چوک دانیشتبوون.

له پیش هموو یانهوه مه لای گونده که و له پشت سهریهوه سی کهس له ریش سپیه کانی ئاواپی و ریزی سیهه میش تا قمیگ له تاتارهکان ئارام و بیدهنگ دانیشتبوون. دواى ئه وهى بیدهنگیه کی تهواو بالی به سهر ئه و شوینه دا کیشا، مه لا سهری به رهو ئاسمان هه لبرى و هاواری کرد:

- ئه لالا! دواى دهر برینی ئه و وشه یه بیدهنگی ولاتی داگرت و هموو بیدهنگ بوون و جووله و متهقیان له خویمان بری. له گه ل ئه وهی به کړوکپی دانیشتبوون، ئه ویش زور خه مبار و دلته نگ، که مه لا دیسان سهری به رهو ئاسمان هه لبرى و دهنگی هه لیتا:

- ئه لالا! هموو حازریان پیکه وه دووپاتیان کردهوه «ئه لالا» دیسان بیدهنگی بالی به سهر ئاپورهی خه لکه که دا کیشایه وه. پاشان به رهو رووی تهرمه که له سهر چوک دانیشتن و وهک مردوو جووله یان له خویمان بری و هیچ کهس نه ورتهی لئوه دههات و نه جووله ی ده کرد. ته نیا خسه خشی گه لای په نجه یی دارچناره که نه بی که به دم بای دمه و ئیواره وه، ده شنیه وه، توژی بیدهنگیه که ی ده شکاند. دواى ماوه یه ک مته ق و جووله له خو برین مه لا دهستی کرد به نوژکردن و دواى تهواو بوونی نوژده که ی هه موو هه ستانه سهرپی و

مردووه که یان له سهر دهستان بهرز کردهوه و به رهو قوولکه که یان برد و له نزیگ لیواری قوولکه که دایان نا. هه لبه ت قوولکه که ئاسای نه بوو له سهره وه گوره تر و له ناوه وه به ئه ندازه ی تهرمه که قوول و باریک هه لیان که ندبوو. دواى چهند خوله ک به ریزه وه تهرمه که یان هه لگرت و له سهر لاته نیشته له نیو قوولکه که دا رایان کیشا و سهری کفنه که یان کردهوه و بهر له وهی به ردی ئه لحد له سهر گورپیچه که دانین و داپوشن هیندیکیان قامیشی سهوز هینا و مردووه که یان پی داپوشی و پاشان به ردی پانیان له سهر گورپیچه که دانا و گلایان کرد به سهریدا و قوولکه که یان پر کردهوه. دواى ئه وهی هه موو گله هه لکه ندراوه که یان له سهر گوره که هه لدایه وه، به ردیکی دریزو که یان هینا و له ژوورسهری مردووه که وهک کو له که چه قانندیان. پاشان به پشته پیمه ره جوان گله که یان کوتایه وه و ریکوپیکییان کرد و به ریز به رهو رووی مه لا و گوره که دانیشتن. ماوه یه کی زور هه روا کونده کی هه لترووشکان و متهقیان نه کرد.

دواى چهند خوله ک بیدهنگی هه موو پیکه وه دهستیان کرد به ئه لالا! ئه لالا! و به دلئیکی خه مین و پر له داخ و که سهره وه هه ستانه سهرپی. تاتاریکی قژخورمایى بریکی پاره له نیوان پیره پیاوه کاندایا دابه ش کرد و پاشان قامچییه کی به دهسته وه گرت و دواى ئه وهی سی جار له نیوچاوانی خو ی راکیشا به رهو ماله که ی خو ی وه ری که وت. بو بیا نی ژیلین بو ی دهرکهوت سوارکاریک که سواری ئه سپیکی شی بو بوو له گه ل سی که سی دیکه که ئه وانیش ئه سپ سوار بوون و به دوایدا دههاتن، دواى هیندی قسه و باس و راویژ دیتی کابرای

موخورمایى قوڭى ھەلمالىيە و خەنجەرىكى گەرەى لە كالانى نيوقەدى دەركيشاۋە و بۇ تىژكردنى خەنجىرەكە خەرىكە لە بەردىكى دەخشىنى. دواتر سى تاتارى دىكە سەرى ئەسپەكەيان بەرز كرده و ھەر ئەو كابرە موخورمايى خەنجەرە تىژەكەى بە مىلى ئەسپەكەدا ھىنا و زۆر بە گورجى و لىزانىيە و ئەسپە بەستەزمانەكەى گۆشاۋگۆش سەربىرى و كەللەسەرەكەى فرىدا لايەك و پاشان دەستى كىرد بە كەول كىردنى. دواى ئەو ھى كارى كەول كىردن و لەتوكوت كىردنى گۆشت و ئىسكى ئەسپەكە تەوا و بوو ژنان ھاتن دەستىان كىرد بە شۆردنە ھى رىخ و خويىن و خورپەكەى. پاشان ھەموويان دابەش كىرد و ھەركەسەى بەشى خۇى بىردە وە بۇ مالى. ھەموو خەلكى گوندەكە لە دەورى كابرەى موخورمايى كۆ بوونە وە و بۇ رۆحى مردوۋەكە پارانە وە دۇعاى بەخىريان بۇ كىرد. سى رۆژى تەوا بە گۆشتى ئەسپەكە چىشت و خواردىيان سازكرد و بووسا^۲يان خواردە وە دۇعايان بۇ رۆحى ئەو كۆچ كىردوۋە كىرد و ھەموويان ئەو سى رۆژە بۇ پىرسە و سەرەخۆشى لە مالى ئەوان مانە وە. ژىلین بۇ چوارەمىن رۆژ تىگەيشت كە نىكەى دە كەس لە تاتارەكان ئەسپەكانيان ئامادە كىردوۋە و بەرە و شويىنىك وەرى كەوتن. كابرەى موخورمايىش لەگەل ئەوان بوو، تەنيا عەبدول لە مالى مابوۋە. تريفەى مانگ لە ژىر گەوالە ھەوردا قەتىس مابو و شەويكى زۆر تارىك و نووتەك بوو.

۲- خواردەنە وەكە وەك كواس و كۆمىس بەلام ئەمە بە بىرىنج دروست دەكرى و تايبەتى قەزاخەكانە.

ژىلین دواى بىر كىردنە وە بەو ئاكامە گەيشت كە دەبى ئەمشە و خۇى لە چىنگ ئەو ئازار و دەستبەسەرىيە پىزگار بكات. فىكر و پىلانەكەى خۇى لەگەل كاستىلین ھىنايە گۆرى بەلام كاستىلین تووشى ترس و دوودلى بوو بوو.

دواى تۆزى بىر كىردنە وە گوتى:

- ئاخىر ئىمە خۇ شارەزاي رىگا نىن، ئىتر چۆن راکەين؟

- من رىگا دەزانم.

- ئەگەر سەرەتاي شە و وەرى بکەوين ھىشتا بۇ بەيانى ناگەينە وە.

- خەمى ئەو ھەت نەبى. دەبى بىر بار بدەين و سوور بىن لەسەر

خۆدەرباز كىردن. دەتوانىن لە لىرەوارەكە خۇمان مات بدەين و ھەتا

شەوى داھاتوۋ بىمىنە وە. بۇ ئەو كارەش من ھىندىكمان نەرق كۆ

كىردتە وە و سەرى خۇمانى پىرادەگرىن. ئەگەر پىت و اىە مانە وەت

لىرە باشترە و بە ھىواى پارەت بۇ بنىرن زۆر چاكە بىمىنە وە، بەلام

ئەو ھەش دووبەختەككىيە رەنگە ئەوان لە تواناياندا نەبى ئەو بىرە

پارەيەت بۇ بنىرن. ئەو ھەشت لە بىر نەچى چەند رۆژ لەمە مە و بەر

يەككىك لە و تاتارانە بە دەستى پروسەكان كوۋژراۋە. ئەوان زۆر

تورپە و داخ لەدلىن و لەوانەيە بۇ تۆلە كىردنە وە ئىمە بكوۋژن.

كاستىلین تۆزى بىرى كىردە وە گوتى:

- باشە با ھەلىين.

به لَام ژيلين گويچکه ی پانی سهگه که ی گرت و دهستی به نهرمی پيدا هینا و ئارامی کرده وه. سهگه که هیور بؤوه و دهستی کرد به کلکه سووتی و نووزه نووز و خوی له داووده لینیگی ژیلین هه لساوی. ژیلین و کاستیلین ماوه یه ک پیکه وه له گوشه یه ک دانیشتن هه تا به ته و او ی بیدهنگی ولاتی داگرت، هه تا وای لیهات جگه له باره باری میگه لیک و هاژوه خورپی چۆم و تا فگه هیچ دهنگیکی تر نه ده بیسرا. هه واه به ته و او ی تاریک داگه رابوو. ئه سستیره وه کوو ورده ئه لماس به سهر سینگی ئاسمانه وه ددره وشانه وه. مانگ له ئاسۆوه هه لاتبوو، تریفه زیونه که ی له رووی زهوی ده پرژاند و گه واه هه وره کان وه ک هورپی لۆکه به ئاسمانه وه ددره وشانه وه.

ژیلین هه ستا سه ری و به هاو ریکه ی گوت:

- زۆر چاکه هاو ری با ئه مجار وه ری بکه وین.

هیشتا زۆر نه پرۆیشتبووون که دهنگی مه لای گونده که له سه ربانی مزگه وته وه به رز بؤوه.

- «ئه للاهوه ئه کبه ر، ئه للاهوه ئه کبه ر!» به و بانگه خه لکی بؤ مزگه وت و نوێژ و تاعهت هان ددها. ئه وان ناچار بوون ماوه یه ک راوه ستن و خۆیان دا په نا دیواریک بؤ ئه وه ی خۆیان له چاوی خه لک بیاریزن. ماوه یه ک دانیشتن و چاوه پروان مانه وه تا خه لک یه ک یه ک و دوو دوو له ویوه تییه رین و دوور که وتنه وه و بیدهنگی دیسان ولاتی داگرت وه.

پاشان له قوژبنی دیواره که هاتنه دهری، خاچی خۆیان کیشا و به هیوا و پشتیوانیی خودا وه ریکه وتن. دوا ی ئه وه ی له ماله کان دوور

(۵)

ژیلین بؤ ئه وه ی کاستیلینیش له کونه که وه بچی توزی گه وره ی کرده وه و هه ردووکیان دانیشتن و چاوه پروان مان هه تا بیدهنگی ولات داگری و خه لکی گونده که بخه ون. کاتیک بیدهنگی به ته و او ی بالی به سهر گونده که دا کیشا ژیلین له کونه که وه چوو دهری و به کاستیلینیشی گوت به دوایدا بیته دهری. - زووکه وه ره دهری.

کاستیلین به و قوفل و زنجیر و ئاسنه و الانه وه که له لاقی کرابوو کاتی خوی کرد به کونه که دا زره و خره خرچی قورسی وه ری خست. ئه رباب سه گیکی زیت و وریا و دری هه بوو که ناوی ئولیاشین بوو. هه لبهت ژیلین پیشتی چونکه نان و خواردنی پیدابوو، سهگه که هه رکه دهی دی دهستی دهری به نووزه نووز و کلکه سووتی و خوی له قولوقاچی هه لده ساوی. ئولیاشین هه رکه دهستی کرد به وه رین و هیرشی بؤ بردن و سهگه کانی تر به دوایدا به وه رین و هاسکه هاسک هاتن، ژیلین خیرا فیتوویه کی لیدا و په نچکی نانی بؤ فری دا. ئولیاشین له ریوه ژیلینی ناسییوه و دهستی کرد به کلکه سووتی و هیور بؤوه و له پیش سهگه کانی دیکه وه راوه ستا.

خاوه نی سهگه که له نیو ماله که یه وه دهنگی هه لبری:

ئولیاشین ئوقره بگره، ئارام به و بگه ریوه.

کهوتنهوه گه‌یشتنه چۆمیک و دواى ئه‌ویش ده‌شتانییه‌کی پان و به‌رین که تهمومژتیکی چر دایگرتبوو، به‌لام ئه‌ستیره‌کان به جوانی له ژوور سه‌ریان سریوه‌یان ده‌هات و چاوه‌برکینه‌یان له‌گه‌ل زه‌وی ده‌کرد، تریفه‌ی مانگ ولاتی رووناک کردبووه و ژیلین و کاستیلین ده‌یاننتوانی باشتر سه‌ره‌نده‌ر بکه‌ن و دریزه به ریگا‌که‌یان بده‌ن. به‌لام ئه‌و چه‌کمانه‌ی له پیناندا بوو زوری ئازار ده‌دان. ژیلین ناچار بوو دایان‌بکه‌ن و فرپی دانه قوولکه‌یه‌که‌وه و به پیخواسی وه‌ریکه‌وت، به‌لام کاتی هه‌نگاونان به‌سه‌ر چقل و به‌رد و چه‌ودا زوری ئازار پینده‌گه‌یشت، به روانین له ئه‌ستیره‌کان دریزه‌یان به ریگا‌که‌یان ده‌دا. کاستیلین ورده‌ورده خه‌ریک‌بوو وه‌دوا ده‌که‌وت و به ژیلین نه‌ده‌گه‌یشته‌وه.

کاستیلین به هیواشی گوتی ئه‌و چه‌کمانه به‌جاری لاقوولیان بریندار کردووم و ناتوانم به‌ریدا بروم. ژیلین گوتی: توش وه‌کوو من واز له چه‌که‌کانت بینه و فرییان بده، به پیخواسی باشتر ده‌توانی به ریدا بروی.

کاستیلین چه‌که‌کانی له پیی دا‌که‌ند، توورپی هه‌لدان و به پیخواسی که‌وته پئی. به‌لام لاقوولوی به‌جاری شه‌رزه و بریندار بووبوون و هینده‌ی له به‌رد و خیز و چه‌وی دۆل و که‌ندوله‌ندان دابوون و کولابوونه‌وه له‌به‌ر ژان و ئازاری لاقی نه‌یده‌توانی شان به‌شانی ژیلین بروات سات له‌دواى سات وه‌دوا ده‌که‌وت. ژیلین پیی‌گوت:

- ئه‌گه‌ر لاقوولت هه‌مووشی تواتا بئی، دواى ده‌ربازبوونمان چاک ده‌بیته‌وه، به‌لام بیتوو شوینمان هه‌لگرن و بمانگرنه‌وه حه‌تمه‌ن

هه‌ردوو‌کمان ده‌کوورن و نه‌جات‌بوونمان مه‌حاله. که‌وايه ده‌بى ژانى برینداربوونی لاقوولمان تامل بکه‌ین و هه‌ر ئه‌مه‌مان باشتره. کاستیلین بئی‌ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌رئ ددانی به جه‌رگی خویدا گرت و به دواى ژیلیندا ملی رپی گرت. ماوه‌یه‌ک دریزه‌یان به ریگای خویان و برینی خیزه‌لان و رژد و هه‌له‌تان‌دا، به‌لام له‌په‌ر له‌لای راسته‌وه له ناکاو چه‌قولووری سه‌گ په‌یدا بوو.

ژیلین راوه‌ستا و چاویکی به ده‌وروبه‌ری خویدا گیرا و زور به پاریزه‌وه به‌ره‌و تیره‌شانی کپوه‌که خوشی، ده‌ستی‌نايه سه‌ر ده‌ستی و به خه‌م و دلگرا‌نییه‌وه گوتی:

- ئاخ، من تووشی هه‌له‌ بووم، ئیمه ده‌بوو به‌لای ده‌سته چه‌پدا برویشته‌بایه‌ین. له‌ولایه‌وه گوندیکی تر هه‌لکه‌وتوووه و من له‌سه‌ر کپوه‌که‌وه ئه‌و رۆژه چاوم به‌م گونده که‌وت. ئیستا ده‌بى بگه‌رپینه‌وه و به‌لای ده‌سته چه‌پدا دریزه به ریگا‌که‌مان بده‌ین. ئه‌م لایه هیه‌چ دارو لپه‌واریکی لئ‌نییه، خۆمانی تیدا حه‌شار بده‌ین.

کاستیلین گوتی:

- تۆزئ راوه‌سته با وچانیک بده‌ین، من لاقوولم ته‌واوی کۆله‌وار بووه و خۆینی لئ‌ده‌چۆرئ.

- نا براکه‌م گوئی مه‌ده‌یه، ئه‌وانه ساریژ ده‌بن و له بیرت ده‌چیته‌وه، به دواى مندا وه‌ره و وه‌ک من به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا باز بده، ئاوا، وه‌ک من به قه‌لمباز برو.

ژیلین به‌ره‌و دواوه پیی پیوه‌نا و به‌لای ده‌سته چه‌پدا بای‌دایه‌وه و پرووی کرده کپو و لپه‌واره‌که.

کاستیلین له تاوی لاقی دهینالاند و له پهستا پرته و بولله دههات و وهدوا دهکوت. ژیلینیش بهردهوام وره و بهر دهنه و دلخوشی دهادهوه و به گور و تینهوه له پیشیبهوه درویشته.

هردووکیان گه‌یشتنه سهر تیره‌گه‌که. ژیلین گوتی: نه‌وته لیره‌واره‌که، خو‌یه‌تی ئیتر نه‌جاتمان بوو. هر دووکیان خو‌یان کرد به نیو لیره‌واره‌که‌دا. به‌لام درودال و چالوک هه‌موو جل و به‌رگه‌که‌یانی دراندبوو و دوا بربینی چالوچول و خیزه‌لان و درکه‌کان گه‌یشتنه سهر تووله‌پیی نیو دارستانه‌که و ملی پریان گرت.

ژیلین له ناکاو گوتی: راوه‌سته! وادیاره خره‌می سمی ئه‌سپ له‌ولای تووله‌ریکه‌وه دی.

هردووکیان راوه‌ستان، دوا ئه‌وه‌ی خره‌مه‌که‌ته‌واو بوو وهری که‌وته‌وه، به‌لام دیسان خره‌می سمی ئه‌سپه‌که له جیی خو‌یان می‌خکوتی کردن. دوا ئه‌وه‌ی تو‌زی راوه‌ستان و گو‌ییان هه‌لخست دیسان خره‌مه‌که‌ئاسه‌واری نه‌ما. ژیلین به‌ره‌و پیشه‌وه خوشی و له‌سهر سپیایی ریگه‌که‌شتیکی دیی راوه‌ستابوو. نه‌ئسپ بوو نه‌شتیک له شیوه‌ی مرؤف، دوا چهند چرکه‌یه‌ک ئه‌و شته نامویه پرمه‌یه‌کی لیه‌هات که ژیلین دوا بیستنی پرمه‌که‌ی گوتی: «شتیکی سه‌یره» زور به هیواشی فیتوویه‌کی لیدا و گیانداره‌که به بیستنی فیتووه‌که‌ی وهک تیسکه‌ی تفه‌نگ بوی درچوو و خو‌ی کرد به نیو دارو ده‌وه‌نی لیره‌واره‌که‌دا خشوه‌وری سازکرد و لکوپه‌لی ده‌وه‌نه‌کانی ده‌شکانده‌وه و توقیوانه غاری دها.

کاستیلین له ترسانا به‌جاری زهنده‌قی چوو‌بوو، نه‌ژنوی له‌رزی و دلی بو‌رواره و به بی‌هوشی له‌سهر چه‌قی ریگه‌که‌که‌وت به زه‌ویدا. ژیلین به پیکه‌نینیکی گالته‌نامیزانه‌وه گوتی:

- بو ئاوا دلت له‌خوت بو‌وه، مه‌گین نه‌تییست چون به شاخی لکوپه‌لی داره‌کانی ده‌شکانده‌وه؟ نه‌و گیانداره بزنه‌کیوی بوو. مه‌گین نه‌و په‌ندهت نه‌بیستوهه‌لی: هر دوولا له تفه‌نگی خالی ده‌ترسن. ئیمه له نه‌و ترساین و نه‌ویش له ئیمه.

دیسان ملی پریان گرت‌ه‌وه. خه‌ریک‌بوو تاریکو پرونی به‌یانی به‌سهردا بیت و کازپوه‌ی به‌یان به‌ره‌وپیریان ده‌هات. ژیلین له دلی خویدا ده‌یگوت «نازانم نه‌م ریگه‌یه ریگه‌ی سه‌ره‌کییه یان به هه‌له‌گرتوومانه‌ته‌به‌ر. بللی نه‌مه هه‌ر نه‌و ریگه‌یه بی که منیان پیندا هینا بو گونده‌که؟ نه‌گه‌ر نه‌و ریگه‌یه بیت نزیکه‌ی ده ویرستان ماوه.» چونکه ریگه‌که زور به‌لایه‌وه نامو بوو و هیچ نیشانه و ریتوینیکی نه‌بوو تاریکی شه‌ویش ده‌ستی دابووه ده‌ستی ناشاره‌زاییه‌که‌ی و به هیچ‌جوریک بوی نه‌ده‌چوووه سه‌ریه‌ک. له لیره‌واره‌که تپه‌رین و ده‌شتیکی پان و به‌رینیشیان بری. کاستیلین دانیشته و گوتی:

- هه‌رچی ده‌بی با بی، من ئیتر ناتوانم، هه‌نگاو یکی تر هه‌لیمه‌وه، ئیتر هیزم نه‌ماوه و لاقم له‌کار که‌وتوون و عه‌رز ناگرن. ژیلین دیسان ده‌ستی کرد به وره‌وه و به‌رنان و دلخوشی دانه‌وه‌ی. کاستیلین گوتی: نا ئیتر ناتوانم، هه‌نگاو هه‌لیمه‌وه، ئیتر ناتوانم نا. ژیلین به تووره‌یی و رقه‌ه‌ستاوانه‌تفیکی له زه‌وی کرد و ده‌ستی کرد به جنیودان و قسه‌ی سووک به کاستیلین.

- که وایه خۆم به تهنیا دەرۆم، خوداحافیز.

کاستیلین ههستا و به ناچاری کهوته دوی. ئەوان نزیکه‌ی چوار کاتژمێر به‌پیدا پویشن. تهمومژیکێ چڕ دهشت و لێره‌واره‌که‌ی تهنی و به‌حاله‌حال پێش خۆیان ددی. تهنیا سۆله سۆلی کزی چهند ئەستیره‌یان ددی به‌ئاسمانه‌وه بریقه‌یان ده‌هات.

له‌ناکاو خرمه‌ی سمی ئەسپیکیان بیست به‌ره‌و پووین ده‌هات و ته‌قوکوتی ناله‌کانی ده‌هات که به‌سه‌ر ریگا ره‌قهن و به‌رده‌لانه‌که‌دا ده‌رپویشن. ژیلین له‌سه‌ر زگ راکشا و گوپی به‌عه‌رزه‌که‌وه‌ نا.

- ئەها، وادیاره‌ ئەسپیک به‌ره‌و لای ئیمه‌ی دئ!

هه‌ردووکیان به‌هه‌له‌داوان له‌ ریگا که‌ دوور که‌وته‌وه‌ و له‌ نیو ده‌وه‌ن و گیاو گژی دارستانه‌که‌دا خۆیان هه‌شاردا و چاوه‌روان دانیشن. ژیلین هێور هێور بۆلای ریگا که‌وه‌ خوشی و روانی، دیتی تاتاریک به‌ سواری ئەسپ گایه‌کی وه‌پێش خۆی داوه‌ و لێی ده‌خوڕی، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ پرته‌و بۆله‌ی دئ و شتی که‌ ده‌لی. کابرای تاتار به‌به‌ر ده‌میاندا هات و تیپه‌ری، ژیلین بۆلای کاستیلین ئاو‌ری دایه‌وه‌ و گوتی:

- ده‌بی شوکری خودا بکه‌ین نه‌جاتمان بوو، خه‌ته‌ر به‌ بناگویماندا تیپه‌ری، هه‌سته‌ با برۆین. کاستیلین به‌ بیوازی هه‌ستا، به‌لام هیزی ئەژنوی نه‌بوو هه‌نگاو هه‌لینته‌وه‌ و که‌وت به‌عه‌رزیدا.

- به‌خودا ناتوانم به‌ پێدا برۆم، ئیتر برستم لێ‌براو و تاقه‌ت و توانام نه‌ماوه‌.

کاستیلین چونکه‌ پیاویکی قه‌له‌و و گوشتن بوو له‌به‌ر شه‌که‌تی هینده‌ی ئاره‌قه‌ کردبوو ئازای ئەندامی خووسابوو. ئەو تهمومژه‌ چهره‌ی

لێره‌واره‌که‌ی تهنیوو ئەوه‌نده‌ی‌تر له‌شی سست کردبوو و ته‌زانده‌بوو. ژان و ئازاری لاقه‌ برینداره‌که‌شی سه‌رباری دهردان بوو. ژیلین به‌ هه‌موو هیز و قه‌وه‌تی خۆی باوه‌شی پێدا کرد و ویستی یارمه‌تی بدات و هه‌لی‌بستینته‌ سه‌رپێ، به‌لام کاستیلین هاواری لێ‌هه‌ستا:

- کورپه‌ مردم، ئەو ژانه‌ کوشتمی!

ترس سه‌رتاپای ژیلینی داگرت و گوتی:

- ئەو هاوار و هه‌للایه‌ت له‌چییه‌؟ مه‌گین نازانی ئەو تاتاره‌ هیشتا لیمان دوور نه‌که‌وتوته‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ گوپی له‌ ده‌نگمان بیت؟ ژیلین هیندیکی بیر کرده‌وه‌ و له‌ دلی خۆیدا گوتی:

«ئەو به‌راستی وزه‌ و توانای خۆی له‌ ده‌ست داوه‌ و به‌جاری هیزی لێ‌براو. ناهه‌قی نییه‌. نازانم چیی لێ‌بکه‌م؟ خۆ واز لێ‌هینان و به‌جی‌هیشتنی ناگری و کاریکی نامرۆفانه‌ و بی‌ویژدانانه‌یه‌.»

ژیلین گوتی: هه‌سته‌، باشه‌ هه‌سته‌ له‌ کۆلت ده‌که‌م، وادیاره‌ هیز و برستت لێ‌براو و ناتوانی به‌ پێدا برۆی.

کاستیلینی له‌ کۆل کرد و به‌ هه‌ردوو ده‌ستی له‌نگه‌ری گرت و به‌ره‌و لای ریگا که‌ وه‌پێ که‌وت.

کاستیلین وه‌ک دۆلپا چنگی له‌ شان و ملی ژیلین توند کردبوو و خه‌ریکه‌بوو بیخنکینی. ژیلین گوتی: تۆ هه‌زه‌تی مه‌سیح ئەوه‌نده‌ گوشار بۆ ملم مه‌هینه‌، خه‌ریکه‌ بمخنکینی، ده‌ست به‌ شانمه‌وه‌ بگره‌.

کاستیلین زۆر قورس بوو و ژیلین له‌وانه‌بوو پشت و چۆکی بشکی، لاقوقوله‌ په‌تییه‌که‌شی هه‌مووی بریندار بووبوو و خوینی لێ‌ده‌چۆرا و له‌ ژێر ئەو باره‌ قورسه‌شدا هینده‌ی‌تر گوشار بۆ لاقی ده‌هات و درک

و بەردیان تە ھەلەدەچەقی. جارجار کاستیلینی لەسەر پشتی ھەلەدەتەکاند بۆ ئەوێ کیش و قورسایییەکی کەم بکاتەوێ. ھەلگرتنی ئەو جەندەکە قورس و نالەبارە بەراستی بۆ ژیلین دژوار بوو و لاقوقولە زامارەکەشی ئەو سەرباری دەردان بوو. چەند ھەنگاو دەرۆشت و خۆی کۆم دەکردەوێ و کاستیلینی ھەلەدەتەکاند تا کوو باشتەر قەوێ پێی بشکێ. ھەرچۆنیک بوو کاستیلینی گەیانە سەر رینگاکە.

ژیلین لە دلای خۆیدا گوتی: «لەوانەییە ئەو تاتارە ھاوارەکی کاستیلینی بیستییە و بگەریتەوێ بۆ گیانمان.»

لەناکاو ژیلین خرمەیی سەمی ئەسپییکی بیست بە دواياندا دەھات، ئاوری دایەوێ تاتاریکی ئەسپسوار و تەنگ بە دەست لەولاو دەھات. تاتار ویستی تەقیان لای بکات بەلام تەنگەکی چرتەیی پەلەپیتەکی ھات و گولەکی دەرنەچوو. ژیلین خۆی خستە نیو دەوێ و گیا و گژەکانەوێ و کابرای تاتار ھیندی پرتەبوولەیی لای دەھات کە ژیلین تینەگەشت دەلیچی، پاشان مامزەییکی لە ئەسپەکی دا و پاشاوپاش کشاوە سەررینگاکە و دوور کەوتەوێ.

ژیلین گوتی: دەیی براکەم وادیارە نیوچاوانەکەمان نەبھیناوە، ئیستا ئەو نەگەتە تاتارەکانی تر لە دەوری خۆی کۆ دەکاتەوێ و ھەموویان دەکەوێ شوینمان، بێتوو دوور نەکەوینەوێ و خۆمان دەر باز نەکەین، خاترجەبە دەکووژرین و خاشەمان دەچن.

ئەوان نزیکەیی سەیی ویستی دیکەیان رینگا بری. ژیلین لەگەل ئەوێ بییری لە کاستیلین دەکردەوێ لە دلای خۆیدا گوتی: «نازانم چ شەیتانیک ھەلیفریواندم کە ئاوا تو بکەمە ملۆزمی خۆم لەگەل خۆم بتهینم؟ ئەگەر

بە تەنیا بویەم ئەم جەندەکەم لای نەبویەتە بار ئیستا زۆر دوور کەوتبوومەوێ و بە ئاسانی خۆم دەر باز دەکرد.» کاستیلین گوتی:

- باشە ھاویری بە تەنیا برۆ، من بەجی بیلە. بۆ خۆت دەکەیتە فیدای من؟

- نا، قەت شتی وا نابێ، من ناتوانم ھاویری خۆم لە نیوێ رینگادا بەجی بھێلم و برۆم، باسی شتی وا ھەر مەکە.

ژیلین دیسان ھاویریکی لە کۆل کردەوێ و بەو شیوێیە ویستیکی دیکەیی رینگا بری. ھەروا بە نیو دارستانەکەدا دەرۆشتن و لایرەوار کوتایی نەدەھات. خەریکبوو وردەوردە تەمومژەکە دەپووی و ئەستیرەکان سربوویان نەدەما و کال دەبوونەوێ. ژیلین ئەوێندە شەکەت بوو بوو لەوانەبوو ھەناسەیی راوەستی.

لە قەراغ رینگاکە تووشی کانییەک بوون، دەوری کانییەکیان بە وشکەچن ھەلچینیوو. ژیلین راوەستا، کاستیلینی دانا و گوتی:

- وەرە با تۆزی شەکەتیمان دەرچی و پشوویەک بدەین، چۆرینک ئاوا دەخوینەوێ و پەنچکی کولیرە دەخەینە بەردلمان. وادیارە زۆرمان نەماوە بگەینە شوینی مەبەست.

ژیلین تازە دانەویووێ و لای گەیشتبووێ ئاوەکە لە پشت سەرییەوێ خرموھۆری سەمی ئەسپییکی بیست. دیسان بەپەلە ھەستان و خۆیان خستە نیو گژ و گیای لای راستی رینگاکە و لەویدا خۆیان ماس دا.

دەنگی تاتارەکانیان بە باشی دەبیست. تاتارەکان کە خەشپەکیان بیست، گەرانیوە بۆسەر رینگاکە. پیکەوێ ھیندیکیان راویژ کرد و پاشان

سه گنکیان به ره لالا کرد و خوشیان به سواری ئه سپ به دواى سه گه که دا غاریان دا. سه گه گه هیندیکی ملومو کرد راست هات بۆلای ژیلین و کاستیلین و که چاوی به دوو پیاوی نامو کهوت پاره ستا گوچکه ی قوت کرده وه و دهستی کرد به وه رین.

دواى چه ند سات که سه ریان هه لئنا له چوارلاوه تاتار گه مارۆیان دابوون. تاتاره کان هه لیان کوتایه سه ریان و دواى ئه وه ی دهست و لاقیان پیکه وه به ستن سواری ئه سپیکیان کردن وه ری که وتن.

سى ویرست ریگای بریبوو له ناکاو عه بدولی ئه رباب و دوو که سی دیکه یان له هه مبه ر خۆیاندا دی. تاتاره کان هیندیکی سه ریان پیکه وه نا و دواى سرتو خورتیکی که م خایه ن ئه و جووته یان له سه ر پشتی ئه سپه که دابه زاند و سواری ئه سپیکى تریان کردن و به ره و دواوه گه رانه وه و به ره و گونده که ی پیشوو وه ری که وتن.

عه بدول ئیتر نه زهرده ی دهنیشته سه رلیتو و نه قسه ی له گه ل ده کردن. به ری به یان گه یشتنه گونده که و ئه و جووته یان له گۆره پانی ئاواپی راگرت، منداله ورکه له چوارلاوه ده وره یان دان و به خرکه به رد و گلمتک و دارو قامچی پیشوازییان لی کردن، له گه ل ئه وه شدا قسه ی سووک و جنیو وه ک خیز و خۆل به سه ریاندا ده بارى.

تاتاره کان گه مارۆیان دابوون و پیره پیاوه ی پشتی گرده که ش وه ک ئه وه ی موویان لی هه لپروو زاندى له ولاوه هات. هه موو کوزلیکه یان به ست و ده ستیان کرد به سرتو خورت و راویژ کردن، ژیلین تیگه یشت که سه باره ت به چاره نووسی ئه وان مشتومرپانه و خریکن پیلانیان بۆ

داده ریژن. تا قمیک ده یانگوت له وه زیاتر نابى له م شاخ و کیتوه رایان گرین و واچاکه ئازادیان بکه ین با برۆن، به لام پیره پیاو ده یگوت: «ده بی بیانکوژن و له نیویان به رن.» عه بدول هاواری لی هه ستا و ده یگوت:

«ئاخر من خۆ نه مدۆزیونه ته وه، بۆ هه رکامیان کۆلیکم پاره داوه و ده بی پاره که ی خۆم وه ده ست بکه ویتته وه و قازانجیک بکه م.» به لام پیره پیاو ده یگوت:

«دلنیا به ئه وانه دیناریکت پی ناگه یینن و له نه گبه تی و چاره ره شی زیاتر هیچ شتیکی دیکه یان به نیوچاوانه وه نییه. بۆ نازانی راگرتن و نان پیدانی رووسی چ تاوانیکی گه وره یه؟ واچاکه هه ردووکیان بکوژن و کۆتایی به م گیره و کیشه یه بیئن.»

تاتاره کان بلاوه یان کرد. ئه رباب چوو بۆلای ژیلین و پیی گوت: - ئه گه ر هه تا حه وتوو ی دیکه له لایه ن بنه ماله کانتانه وه پاره م به ده ست نه گا، دلنیا بن ده تان کوژم و له وه زیاتر مؤله تتان ناده م. ئه گه ر جاریکی تر خه یالی هه لاتن به سه رتاندا بی وه ک سه گ ده تان تو پینم. نامه بنووسه باشه، نامه یه کیش بۆ ئه و نه گبه ته بنووسه!

کاغه زیان بۆ هه ردووکیان هینا. هه ردووکیان نامه یان نووسی. دواى ئه وه زنجیر و سندیان له پی قایم کردن و بردیان بۆ پشت مزگه وته که و له وئ چالیکیان هه لکه ندبوو که سی مه تر قوول بوو، هه ردووکیان خسته نیو چاله که وه.

چاوی له ژیلین کرد پیکه نینکی شیرین و مندالانه له لیوی هه لفری و به هه لاتن له لیواری چاله که دوور که و ته وه.

ژیلین له دلی خویدا بیرری کرده وه: «بلی دینا یارمه تیم بدات؟» به نینوخ دهستی کرد به هه لکه ندنی ته رکی چاله که و به قور په یکه ری مروف و ئه سپ و سهگ و... دروست کرد: له دلی خویدا بیرری کرده وه: «ئه گهر ئه مجاره دینا بیته وه ئه م په که رانه ی پیده دهم.»

به لام سبه یینی ئه و پوژه دینا نه هات، ژیلین خر مه ی سمی ئه سپه کانی بیست که دیار بوو تاتاره کان بو به جیه یانی نو یژ و تاعه ت به ره و مزگه وت ده رو یشتن، به دهم ریگا وه و له سه ر ئه سپه کان سه رگه رمی با سو مشتمر بوون سه باره ت به رو سه کان. له نیویاندا دهنگی کابرا پیره ی ناسییه وه. به لام به جوانی له قسه کان یان حالی نه ده بوو، ته نیا ئه وه نده ی بو ده رکه وت که رو سه کان هه تا نزیک گونده که ی ئه وان هاتوون و تاتاره کان به جاری ترسیان لی نیشتو وه و خه می ئه وه یانه رو سه کان ده ست به سه ر گونده که یاندا بگرن، بو یه له بیرری ئه وه دا بوون که چو ن له گه ل ئه و دیلانه هه لسو و که وت بکه ن.

دوای باس و مشتمره که بلا وه یان کرد و هه ری به که ی به لایه کدا رو یشتن. دوای تاویک له پر ژیلین ههستی کرد تر په ی پییه ک دیت که سه ری به رز کرده وه دیتی دینا له سه ر لیواری چاله که هه لئرو و شکا وه و سه ری خستو ته به یینی هه ردوو چو کییه وه و به چاوانی پر له په ژاره وه لیی ده روانی، ملوانکه که ی ملی به جوانی بریقه ی ده هات و له سه ر سنگی له ره ی ده هات و چاوه ره شه کانی وه کوو ئه ستیره ده ره و شانه وه.

(٦)

له و باروودوخه تاله دا زنجیر و سندم له پی روژ له گه ل روژ ژیانان ناخو شتر و پر ئازار تر ده بوو. زنجیر و سندیان له لاقیان نه ده کرده وه و تاریکایی نیو چاله که و ژانی لاقو قولیان ئاراو قارای لی هه لگرتبوون. له جیاتی نان و خو اردن وه ک سه گ له تیک سه وه یان بو فری ده دان. له گوزه یه کیشدا ئاویان بو راده هیلانه خواری. بو گه نی پیسی نیو چاله که و ته ربوونی ژیریان هه وای نیو چاله که ی قورس کرد بوو و خه ریک بوو هه ناسه یان را وه ستی. کاستیلین له و باروودوخه ناله باره دا به جاری نه خو ش و که له لکه و تبوو. جهسته و لاقو قولی ماسیوون، جهسته ی شه که ت و برینداری ژانی ده کرد و ئوقره ی لی هه لگیرا بوو. له حه بیه ت ئازاری له شی خه و نه ده چوو ه چاوی.

به لام ژیلین مات و بیده نگ داده نیشته و ههستی ده کرد تووشی باروودوخیکی زور ناله بار و پر مه ترسیی بوون و نه یده زانی چو ن و به چ فیل و ته له که یه ک خو ی ده رباز بکات.

دهستی کرد به هه لکه ندنی چاله که و نه یده زانی گله زیاد ییه که بریژ یته کو ی، بو یه ئه رباب پیی زانی و هه ره شه ی لی کرد که جاری کی تر کاری و ابکات ده یکو وژی.

روژیک که له نیو چاله که دا هه لئو ته کابوو و بیرری له ژیان و ئازادی ده کرده وه و هه ناسه ی ساردی هه لده کیشا، له پر دیتی کولیره یه ک که وت به سه ر ئه ژنویدا و دوای ئه ویش هیندیکی گیلاس که وه ته خواری. که سه ری هه لبری چاوی به دینا که وت. دوای ئه وه ی

دینا دوو کولیره چه وړه له باخه لې دهره نینا و بو ژیلین خسته خوارئ، ژیلین کولیره کانی هه لگرته وه و گوتی:

- بوچی ماو هیهک بوو دیار نه بووی؟ چاو لیکه ئه و بووکه لانه م بو دروست کردوی. هانی بیگره، ئه وانه م بو تو دروست کردوه. دهستی کرد به هه لدانی بووکه له کان به لام دینا گرینگی پی نه ددان و دهگوت هر نایانینی.

دینا گوتی: نامه وئ! دواي هیندی بیدهنگی دانیشته و له گهل ئه وهی به دهستی ئاماژهی به ملی خوی دهکرد ژیلین تینی گه یاند و گوتی:

- ئیقان دهیان هه وئ تو بکووژن.

- کی دهیه وئ من بکووژئ؟

- باوکم. ریش سپیبه کانی ئاواي داوایان لیکردوه که بتکووژئ. من زورم خه می تویه و نازانم چبکه م؟

ژیلین گوتی: ئه گهر راست دهکهی و خه می منته، کاریکم بو بکه، ئه گهر ده توانی داریکی دريژم بو بینه.

کچه له گهل ئه وهی سه ری هه لده ته کاند گوتی: شتی وا هه ر نابئ.

ژیلین دهستی جوریک به رز کردبووه دهگوت دوعای بو دهکات و لئی ده پاریته وه.

- دینا گیان، تکات لیده که م، دینا خو شه ویسته که م، داریکی دريژم بو بینه، دینا گیان.

دینا له وه لامدا گوتی: ئاخر شتی وا هه ر نابئ. هه موو خه لگی گونده که له مالین و ده مینن. ئه وهی گوت و پی پیوه نا و هه لات.

شه وئ ژیلین له نیو چاله که دا دانیشتبوو و بی ری ده کرده وه: «بلئی چیمان به سه ر بی؟» له په ستا چاوی له ژوور سه ری ده کرد. ئه ستیره به ئاسمانه وه ددره وشانه وه و مانگ هیشته هه لنه هاتیوو. مه لا بانگی خه و تنانی دا و جاریکی تر بیدهنگی بالی به سه ر گونده که دا کیشایه وه. ژیلین دیسان خه یال هه لیگرته وه و له گهل بیر کردنه وه وه نه وزی ده دا. له دلی خو شیدا دهیگوت: «هه ی کچوله ی تر سه نوک.»

له و بی ر و خه یالانه دا بوو که له پر له ژوور سه ری هه وه گل و خو ل داوهری و دیتی که سه ری داریکی دريژ خه ریکه به دیواره ی چاله که دا دیته خوارئ و به هیواشی گه یشته ته رکی چاله که. ژیلین له خوشیا نا خه ریک بوو شاگه شکه بی و به په له دهستی برده پی شی و داره که ی گرت. که دهستی پیدا هینا وه بی ری هاته وه که پی شتر ئه و داره ی له سه ربانی مالی ئه ربا به که ی دیتو وه. سه ری هه لئنا، ئه ستیره کان به سه ر سینگی ئاسمانه وه ددره وشانه وه و چاوه برکیان له گهل زه وی ده کرد. له سه ر لیواری چاله که وه چاوانی ره ش و گه شی دینا، ئه و کچوله دلنه رم و به وه فایه، وه کوو چاوانی پشیله کسکه یان ده هات. کچه له گهل ئه وهی به ته وای خوی دانه واندبوو و سه ری بردبووه نیو چاله که وه پوومه تی به دیواره ی چاله که وه نابوو به سرته دهیگوت:

- ئیقان، ئیقان! - دهستیکی به پوومه تی خو یه وه نابوو و له په ستا به سرته دوپاتی ده کرده وه: ئیقان، هیواش، له سه ره خو به.

ژیلین گوتی: چیه، چبووه؟

- هه موو له ئاواي دوور که وتنه وه و پویشتن، ته نیا دوو که س له نیو دئ ماوین.

ژیلین گوتی:

- زور چاکه، کاستیلین ههسته، لانیکه م با بۆ دوایین جار بهختی
خۆمان تاقی بکهینهوه، ههسته با برۆین. خهمت نهبی من له کۆلت
دهکه م، ههسته با وهسه رکهوین.

کاستیلین تهنا نهته نهیده ویست گوتی بۆ قسه کانیشی راگری، گوتی:
نا، من وای به باش دهزانم هه له م چاله دا بمینمه وه، من بچم بۆ کوی؟
له کاتیکدا هیچ وزه و توانایهک له خۆمدا شک نابهم و برستم لی براوه؟
- که وایه من دهروم، تۆش خه م خۆ، پاشان ماچوو مووچی له که ل
کاستیلین کرد و سه ری داره که ی گرت و داوای له دینا کرد توند
سه ری داره که ی بۆ بگری تا کوو بتوانی پیندا وهسه رکهوئ. دوو جار
هه تا نیوه ی داره که سه رده که وت به لام ده خزایه وه خواری. هوی
خزانه وه خواریشی ئه و زنجیر و قوفله دارینه بوو که له لاقی شه ته ک
درابوو، چونکه نهیده هیشته به باشی لاقی هه لینیته وه و به ری پیی له
داره که گیر بکات. ئاخری له خواره وه کاستیلین یارمه تی دا و ژیلین
هه رچۆنیک بوو وه سه ر که وت و خۆی له چاله شیداره که ده رباز کرد.
دینا له گه ل ئه وه ی به ده سه کز و بی هیزه که ی کراسه کۆن و
دراوه که ی ژیلینی گرتبوو و به هه موو هیز و قه وه تی خۆی یارمه تی
ده دا له خۆشیا نا پیکه نینیشی ده هات.

ژیلین داره که ی له نیو چاله که ده رکینشا و گوتی:

- دینا ئه و داره ت له هه رکۆنیه ک هینا وه بیبه وه جینی خۆی داینیوه.
به لام وریابه هیچ که س نه زانی، بیت و بزانی ده ت کووژن. ژیلین داوای
ئه وه ی دهستی به سه ری کچۆله که دا هینا و به دل سپاسی لیکرد و

لاواندییه وه به ره و کتیه که وه ریکه وت. دیناش داره که ی هه لگرت و به
هیواشی بردی له جینی خۆی داینایه وه. ژیلین که گه یشته سه رکیوه که
به به ردیک دهستی کرد به شکاندنی قوفل و زنجیره که ی لاقی، به لام
قوفله که هینده قایم بوو بۆی نه ده شکا، هه ر له و کاته دا له نا کاو خشپه ی
پییه کی بیست، به په له خۆی کۆ کرده وه و له په نا ده وه نیک خۆی
هه شاردا، که گویی هه لخت و هه ناسه ی له سینگیدا کۆ کرده وه بۆی
ده رکه وت که سیک له داوینی کتیه که وه به هه له داوان به ره ولای ئه و
دیت. له دلی خۆیدا بیری کرده وه «حه تمه ن ده بی دینا بیت.» دینا به
هه ناسه برکی گه یشته لای ژیلین و داوای لیکرد به رده که بدات به ئه و.
گوتی:

- دا بیده به من، ئیستا ده یشکینم.

له سه ر چۆک دانیشته و زنجیر و قوفله که ی تۆزی ئه مباره و بار کرد.
ده سه کز و بی هیزه کانی ئه و تواناییه یان نه بوو که ئه و قوفله قایمه
بشکینن. داوای هیندیک هه ول دان به رده که ی فریدا لایه ک و دهستی کرد
به گریان، چونکه هه سته به بی هیزی ده کرد و نه یده توانی ئه و کاره
جییه جی بکات. ژیلین دیسان دهستی دا به ردیک و بریکی دیکه ی پیوه
خه ریک بوو، دیناش هه روا چۆکی دادابوو و دهستی به شانی ژیلینه وه
گرتبوو. ژیلین چاویکی له لای چه پی کتیه که کرد و تیشکیکی
مه یله و سوور که له پشت کتیه که وه ده هاته ده ری سه رنجی راکیشا.
ئه و تیشکه تریفه ی سوورباوی مانگ بوو که خه ریک بوو له تیره شانی
کتیه که وه ده هاته ده ری و ده یویست ئه و ده شته و چیا و چۆله
تریفه باران بکات. ژیلین له دلی خۆیدا بیری کرده وه «چاکه هه تا

مانگه شه و ولاتی پرووناک کردۆته وه ده بی هه ول بدهم و خۆم بگه یه نمه لیره واره که.» چونکه له شکاندنی قوفل و زنجیره که هیوا براو بو، به ناچاری بهرده که ی فریدا لایه ک و به خۆی گوت «چاره یه کی ترم نییه ده بی هه روا بهم قوفل و زنجیره وه ریگا بیرم و هه ول بدهم خۆم پرگار بکه م.

گوتی: دینا گیان، خۆشه و یسته که م، خودا حافیز. من هه تا ئه و کاته ی ماوم چاکه ی توم له بیر ناچیته وه و هه میشه له دلمدا ی.

دینا دهستی به قۆلی ژیلینه وه گرتیوو و ده یویست دلنای بی که ژیلین ئه و نان و کولیره نه ی له گه ل خۆی بردوو که بۆ هیتابوو، خیرا خیرا خه ریک بوو کولیره کانی ده خسته باخه لی ژیلینه وه. ژیلین نان و کولیره کانی له باخه لیدا دابین کرد و گوتی:

- زۆر زۆرت سپاس ده که م کچۆله جوان و میهره بانه که م. من لیره نه بم ئیتر هیچ که س نییه بوو که له ت بۆ دروست بکات. ژیلین به دلسۆزی و میهره بانیه کی باو کانه وه دهستی به سه رو قژیدا ده هینا. دینا دهستی کرد به گریان و هه ردوو دهستی به بهر چاوییه وه گرت و وه ک کاژیله یه کی په ییت و چاپک به کتوه که دا داگه را و هه لاته وه بۆ مالی. کاتیک سه ره و خوار هه لده هات و قه له م باز ی دها خرینگه و خپه ی خه ناوک و قه ره پووله کانی ملی له دووره وه ده بیسترا.

ژیلین خاچی خۆی کیشا و بۆ ئه وه ی هیچ که س گو بی له ته قو کو ته که ی نه بی به دهستی زنجیر و قوفله که ی لاقی گرت و به کومه کۆم و لاره وه لاره وه وه ریکه وت. له گه ل ئه وه ی ده رۆیشت و بهرده وام هه لده نگووت و لاتراس که ی ده به ست، چاویکیشی هه ر له

ئاسۆ بوو که بۆی ده رکه وی مانگ له کام لاره هه لدی. ئه و شاره زای ریگا که بوو. ده بوو نزیکه ی هه شت و ی رست به و قوفل و زنجیره وه ریگا ببی. ته نیا خه م و گرفتیشی ئه وه بوو که هه تا مانگ هه لنه هاتوو و ولاتی پرووناک نه کردۆته وه خۆی بگه یه نیته لیره واره که. ئه و له کتوه که داگه را و له چۆمه که په رییه وه که تریفه ی زیوینی مانگ له ئاسۆ وه هاته ده ر و ورده شه پۆلی چۆمه زوواله که که وتته برینجه کردن. به بی راوه ستان سه رنجی ده ورپشتی خۆی دها و هه ولی دها ریگی لی نه شیوی. له لایه کی تریفه وه مانگ جار له گه ل جار زیاتری ده روده شته که پرووناک ده کرده وه و زه ویی تریفه باران ده کرد، به رز و به رز تر ده بۆوه و سپی هه لده گه را. ژیلین هه ولی دها خۆی بگه یه نیته لانساری کتوه که و به نیو دار و ده وه نی لاپالی کتوه که دا بروات و تارمایی و تاپۆکه ی نه بیندری. هه ولی دها هه رچی زووتر خۆی بگه یینیتته نساره که به لام مانگ له ئه و گورج و گۆلتر بوو ده یویست زۆر به په له و خیرا خۆی بگه یه نیته تا قی ئاسمان و دنیا تریفه باران بکات. هه روا هه نگاوی دها و که وتبووه هه ناسه برکی. که سه ری هه لبری و چاوی له ئاسۆ کرد دیتی مانگ به ته واوی هاتۆته سه ر و ولاتی وه کوو پۆژ پرووناک کردۆته وه. زۆری نه ما بوو بگاته نیو دارو ده وه نه کان. گه لا و لکو پۆپی داره کان به جوانی ده بیندران و گه لا ته ر و ته رچکه کانیا ن له بهر تریفه ی مانگه شه و ده بریسکانه وه. بیده نگ ی و پرووناکی شاخ و ده شت و لیره واره که ی داگرتبوو. ده تگوت ده شت و چیا و دۆل خه وی مه رگ دایگرتوووه. ته نیا ده نگیک که ئه و بیده نگیه کر و سامنا که ی ده شکاند خورپه ی چۆمه که بوو که له چه ند جیگای خورین

ئاو و بەردى ئاوه‌سوو سەريان لىك دەساوى. بەختە‌وەرانه بەبى ئەوهى بە چاۋ بىكرىت و لووتى بە لووتى كەسىكدا بتهقى خۇى گەيانده نىو لىرە‌وارەكە و بۆ پشوو‌دان و حەسانە‌وه سووچىكى تارىكى ھەلبۇارد و شەكەت و ماندوو دانىشت و ماوہىەك خۇى لە گەزدا.

دواى ئەوهى تۇزى پشوى ھاتە‌وہەر و حەسايە‌وه كوليرە‌هەكى لە باخەلى دەرھىنا و خواردى پاشان ھەستا بەردىكى دىتە‌وه و دىسان دەستى كرده‌وه بە كوتانى زنجير و قوفلەكە و ئەختوچارى دەكرد بۆى نەدەشكا. دەستوپلى ھەموو بلۇقى‌دا و برىندار بوو بەلام قوفلەكەى بۆ نەشكا. بۆىە بە ناچارى ھەستا و بەسەر رىگای نىوان دارەكاندا مى رىگای گرت. نىكەى وىرىستىكى رىگا برىبوو كە ھەستى كرد بەجارى ھىز و تواناى لى‌براوہ و لاقوقولى ھەمووى كۆلە‌وار بوو. چەند ھەنگاوى دىكەى ھەلىنايە‌وه و راوہستا. لە دلى خۇيدا گوتى «جگە لە رىگابرىن ھىچ كارىكى دىكەم لە دەست نايە. ئەوہندەى ھىز و توانام ھەيە دەبى ھەول بەدم و درىژە بە رىگا كە بەدم. ئەگەر دانىشم لەشم سارد دەبىتە‌وه و ئىتر ناتوانم لە جىتى خۆم بىزووم.» ئەوشە‌وه ھەتا بەرى‌بەيانى رىگای برى و تەواوى وزە و تواناى خۇى خستە كار. كە رۆژ بۆوہ لە سووچىكى چرى دارستانە‌كەدا خەوت و بە تەواوى شەكەتى لە لەشى دەرچوو. ئەو رۆژە ھەتا ئىوارە لەو شوپنە مایە‌وه و كە شەو بەسەردا ھات دىسان رىگای گرتە‌وہەر. ئەو شەو ھەش ھەتا ئەوكاتەى مانگ لە ئاسۆ ھەلات رىگای برى و لە ھىچ‌كوى وچانى نەدا. بەلام لە ناكاو ھەستى كرد دوو پىاوى تاتار دەنگيان دىت و بە سوارى ئەسپ بە رىگای نىو دارستانە‌كەدا دىن و خەرىكن لىتى نىك دەبنە‌وه.

بۆىە ھەك تىسكەى تەفەنگ خۇى لە رىگا كە كالا كرد و لە پشت دەوہنىك خۇى حەشاردا.

ترىفەى رووناكى بەخشى مانگ ولاتى داگرتبوو. شەونم و خوناوہى روونى سەرپەلك و گەلای دار و گىا لە نىكە‌وه دەبىندرا. بەلام ژىلىن ھىشتا نەيتوانىبوو خۇى بگەيەنیتە ئەوپەرى دارستانە‌كە، لە دلى خۇيدا گوتى: «واچاكە ھىندىكى‌تر گوشار بۆ خۆم بىنم، لانىكەم سى ھەنگاوىكى تر بنىم و لە نىو ئەم لىرە‌وارەدا شوپنىك بۆ وچان‌گرتن و حەسانە‌وه پەيدا كەم.» دواى ئەوهى سى ھەنگاوىكى‌ترى نا بۆى دەرکەوت گەيشتۆتە كۆتايى دارستانە‌كە و دەشت و كىوہەكانى لى‌وہدىار كەوت. ھەتا كۆتايى لىرە‌وارەكە چوہ پىشى و ئىتر ترىفەى زىونى مانگ دەشتەكەى ھەك رۆژ رووناك كردبۆوہ. بىابانىكى پان و بەرىن و قەلایەكى لە ھەمبەر خۇيدا بەدى كرد. لەلای دەستە چەپى داوینى كىوہەكەشە‌وه ئاورىك بلىسەى دەكىشا و دووكەلەكەى سىپى دەچۆوہ و چەند كەس ھەك تاپۆ و تارماى لە دەورى كۆزىلكە‌يان بەستبوو.

ژىلىن بە وردى سەرنجى‌دا و برىقەى تەفەنگى سەربازى قازاخەكانى ناسىيە‌وه. شادى و نەشەيەكى لەپادە‌بەدەر سەرتاپاى داگرت و ھەموو وزە و تواناى خۇى خستە كار و بەرەو كىوہەكە وەرچى كەوت. لە دلى خۇيدا بىرى دەكرده‌وه و دەپارايە‌وه: «خودايە‌گيان يارمە‌تىم بەدە و كارىك بكە لەم بىابانە كاكى بەكاكى و چۆلوھۆلەدا سوارىكى تاتارى چاوى پىم‌نەكەوى، ئەگەرچى لە سەربازەكانى خۆمان نىك بوومە‌تە‌وه بەلام بەم‌حالە شىرە‌مە‌وه...»

ھەر لەوکاتەدا کە نوقمی فکر و خەيال بوو لە ناکاو دیتی لەسەر
گرديکی دەستە چەپی دەشتە کە بە مەودای دووسەد مەتر سى تاتار
پاوەستاوان. تاتارەکان ھەركە چاویان بە ژیلین کەوت بە پرتاوی
بەرەولای ئەو سووران و لەگەڵ ئەو دەى قامچییەکانیان ھەلدەسووران
و لە کەفەلى ئەسپەکانیان رادەكیشا، بە غار و تەقلەكوت بەرەولای
ژیلین ھاتن.

ژیلین بە دیتتى ئەوان دلى داكەوت و لەگەڵ ئەو دەى دەستى
رادەتەكاند ئەو ھەندەى ھیزی تىداوو و دەنگى دەردەھات ھاواری کرد:

- ھاوړیيان! یارمەتیم بدەن! ھاوړیيان!

دوای ئەو دەى سەربازەكان دەنگى ژیلینیان بیست. ئەسپەکانیان تاویدا
و بە تەقلەكوت بەرەولای تاتارەكان ھاتن. ژیلین ئەگەرچى لە
تاتارەكان نزیكتر بوو و لە قازاخەكان دوورتر بەلام ھەموو ھیز و
توانای خۆى خستەكار و بە دەستى قوفل و زنجیرەكانى لاقى گرت و
بە كۆمەكۆم بەرەولای قازاخەكان ھەلات. ئەگەرچى ھوش و ئیختیاری
لەلا نەماوو و كەوتبوو دلكوتى و ھەناسەبركى، ھاواری دەکرد و لە
مەسیح دەپارایەو:

- ھاوړیيان! ھاوړیيان! ھاوړیيان!

قازاخەكان نزیكەى پاژدە كەس بوون. بۆیە ترسیان خستە دلى
تاتارەكانەو و ناچاریان كردن لە جیى خویان نەبزوون و لەو زیاتر
نەیانویرا بینه پیشى. ژیلین بە ھەلەداوان رۆیشت بۆلای قازاخەكان و
خۆى پىگەياندن.

قازاخەكان دەورەیاندا و لىیان دەپرسى كتیە و چكارەیە و لەكوپو
دئ؟

بەلام ژیلین ئیتر دلى لەخۆ بوو بۆو و لە خۆشیانا ھۆن ھۆن
دەگريا و دەگوت:

- ھاوړیيان! ھاوړیيان!

سەربازانى پیاو دە بەدوای سوارەكاندا ھاتبوون خویان گەياندە
لای ژیلین و ھەركام بریكيان نان و ئاش و قۇدكا پىدا. بەلتە و
قاپووتیان لەبەر كرد و چەند كەسیان دەستیان كرد بە شكاندنى قوفل و
زنجیری لاقى.

ئەفسەرە روسەكان ژیلینیان ناسییەو و بەرەو قەلاكە بەرپیان
کرد. سەربازەكانیش بە دیتتى ئەو شادی و نەشە داگرتن و دۆست و
ھاوقەتارەكانى لە دەورى كۆ بوونەو.

ژیلین ئەو دەى دیتبووى و بەسەرى ھاتبوو تاملی كردبوو ھەمووى
لە نووكەو بۆ گىرانهو:

بەلى ئەمەش بەسەرھاتى چوونەو ھەم بۆ مالى و دیتتى داكەم و
ژن ھىنانم! نا واديارە چارەنووسى من ئەو نەبوو.

ژیلین لە قەفقاز ماوەو و دريژەى بە خزمەتدا. بەلام كاستیلینیان
دوای مانگىك بە پىدانى پىنج ھەزار مەنات لە تاتارەكان وەرگرتەو كە
بەحال رۆحى لەبەردا ماوو.

ژوئەنى

فەرھەنگۆک

ئاخیز: سەرھەلدان، راسان، ھەستان

ئاریشە: کیشە، گرفت

ئیزنگ: سووتەمەنی، کۆلکەدار بۆ سووتاندن

ئەوق: نوقم، غەرق

باویلكە: پەپوولەپایزە، پشیلۆکە، پشیلەپایزە

بوودرپ: قوولک و کەندرپی قوول کە رووناکایی لئی نادا

بۆسە: رەبەت، کەمین

بیچم: شیۆ، ئەدگار، روالەت

بە پیتی فیلان: بریتی لە زۆر و زەوئەندە

بەرەفانی: بەرگری، دیفاع

پاپەزین: پاربیەکە بە وەرەق دەکرێ. پەرین

پلوورە: کەندووی مێشەنگوین

پیمل بوون: رازی بوون لە رووی ناچاربیەو

پەترۆ: قەتماخە، قرماخە. خوینی وشکەلاتووی سەر برین

پەرچۆ: مۆجیزە (معجزە)

پەنیجە: پەیزە، نێردیوان، پاینجە

تامل کردن: تاقەت ھێنان، بەرگە گرتن

تیفتیفە: بریتی لە تاشین و زۆر چاک لووس کردنی پێش

تیماج: قایشی نەرم و لووس بۆ بالئە و قەنەفە و کلاو

تەنەوہ کردن: پەرە گرتن، تەننەوہ بە تاییەت بۆ نەخۆشی

جامەلووسکی: ریایی، مەراییی، ماستاوچیەتی، تەشی رییسی

جینگتۆکە: شەپانی و بە پرتەوبۆلە، کەم تاقەت و توورە و ئالەتی

چپر: چروپر، لێرەواری زۆر چر

چنۆک: چکووس، پژد، سەقیل، رەزێل، جەبوون

خۆماک: غەریزی، بە شیۆەیی خۆماک، بە شیۆەیی غەریزی

دۆلکە: سەتلی چکۆلەیی ئاو، تۆنگە

دیلمانج: وەرگێر

راچیت: نوسخەیی دوکتۆر کە دەوا و دەرمانی تیندا دەنووسی

سندم: کۆت و زنجیری پیتی دیل و زیندانی

شوولئ ھەلکیشان: بریتی لە بیحەییایی و سەرەرۆیی لە رادە

بەدەر

شەرزە: بریندار و کوتراو، کۆلەوار

شەلغە: پوورە، تیکەھالانی ھەنگ بە چلەدار و گیایەکەوہ

فحیل: لە تاوان شۆرانەوہ، بیبەری بوون لە تاوان (تبرئە)

قورساخ: وبقار، سەنگینی

کسکە: بریقەیی چاوی پشیلە و رییوی و.. لە شەویدا

کلکەسووتی: بریتی لە ماستاوچیەتی، تەشی رییسی، مەراییی

کندیلە: کەنەف، گیایەکە بۆ بەن و جل و بەرگ دەبێ

کوئوپچر: قسە کردن بە شلەژاوی و زمان تیکەل ھاتنەوہ

کۆزلیکە بەستن: کۆ بوونەوہ لە دەوری یەک، سەر پیکەوہنانی

چەند کەس

کەم جیکەلدانە: بریتی لە کەم تاقەت و ئالەتی

گت گرتن: تۆزە راوہستان لە قسەکردندا (مکت)

گولدوزام: شلى و پهلەى سەر پىست كە زياتر بە كەسانى سىپى و كالوكرچەو دەبىندرى

گوئ قولاخ: زيت و وريا و لەسەر ھەست

گەرەلاويژ: بە نۆرە گورانى گوتن لە كۆرپىدا

لاتراسكە بەستن: سەرەنگرئ بوون

مارىجە: چارەسەر، (معالجه)

مامزە: قىتكەيەكى تىژە بە پشتى جزمە و پۇستالەو سوار بۇ

ليخوپىنى يەكسم لە بەر زگ و لاتەرافى دەكوتئ

نقشك: سەرتويى شير، خامە

و دم: ئىجازە، مۆلەت

ھەلمە قووت: قووتدان بە گورجى و خىرايى

ھەلەسوون: شين بوونەو، سەرھەلدانەو

ھەلەنگوتن: سەرسمدان، ھەلکەوتن

ھەمار: ھەمار، ئەمبار

يەكھاوى: يەكپەوال (يكنواخت)

بەرھەمى بلاوكراوھى وەرگىر:

- ۱- تاپوى وەرزيكى سەوز، شيعر، ۱۹۹۷
- ۲- شەوژانى ئەستىرەيەك، شيعر، ۲۰۰۰
- ۳- مەرگەخەون، شيعر، ۲۰۰۳
- ۴- ديسان لەو شەقامانەو، كۆچىرۆكى بىژەن نەجدى، وەرگىردراو، ۲۰۰۵
- ۵- تەپلى ئاور، كۆچىرۆكى بيانى، وەرگىردراو، ۲۰۰۵
- ۶- جىگەى بەتالى سلووج، رۆمان، مەحمود دەولەتئابادى، وەرگىردراو، ۲۰۰۶
- ۷- خۆر و لاو، كوشىعەرى مندانان، ۲۰۰۷
- ۸- برايانى كارامازوف، رۆمانى داستايوڤسكى، وەرگىران ۲۰۰۷
- ۹- يەكگرتن، چىرۆكى مندانان، قودسى قازى نوور، وەرگىردراو، ۲۰۰۷
- ۱۰- خولياى نووسين، رەزا بەراھەنى، كۆمەلەوتار، وەرگىردراو، ۲۰۰۸
- ۱۱- فەرھەنگى رىژگە (ئەو وشانەى لە ھەمبانەبۆرىنەدا نين)، ۲۰۰۹
- ۱۲- كەلەشىرى وركن، گىرانەوھى چىرۆكىكى فۆلكلور، ۲۰۱۰
- ۱۳- تازىبەبارانى بەيەل، رۆمان، غولامحوسەين ساعىدى، وەرگىردراو، ۲۰۱۰
- ۱۴- ئاناكارنينا، رۆمان، ليون تولستوى، وەرگىردراو، ۲۰۱۰

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپىن:

- ۱- نارنجى فرىن، كۆچىرۈك
- ۲- دار و پەپوولە و پووبار، چىرۈكى مندالان، فەرىدە شەبانفەر،
وەرگىپدراو
- ۳- سترانى شەپۆلەكان، شىئەرى ھاوچەرخى فارسى، وەرگىپدراو
- ۴- پىگايەك بەرەو ھەتاو، كۆچىرۈك، وەرگىپدراو
- ۵- ئەرباب و نۆكەر، پۆمان، تۆلىستۆى، وەرگىپدراو
- ۶- باوہ سىرگى، پۆمان، تۆلىستۆى، وەرگىپدراو
- دىلى قەققاز، پۆمان، تۆلىستۆى، وەرگىپدراو
- مەرگى ئىفان ئىلىچ، پۆمان، تۆلىستۆى، وەرگىپدراو
- ئاپۆرەى خەو، كۆمەلە شىئەر
- زاىەلەى شاخ و قىژەى گولەباخ، كۆمەلە شىئەر
- ھاوار و ژىلەمۆ، كۆمەلە شىئەر

سەرچاوە: اسىر قققاز، لىو تولىستۆى، ترجمەى سادق سىرابى، چاپ
اول، زمستان ۵ تەران انتشارات فرخى